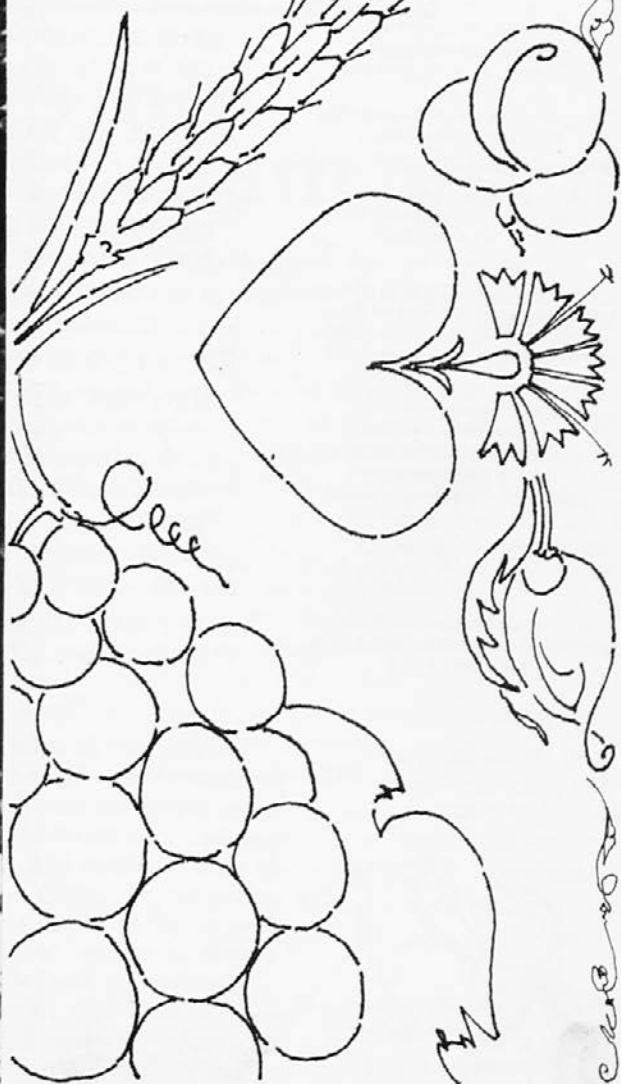

misli

THOUGHTS - LETO 31
JANUAR / FEBRUAR 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
In Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (East.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O.BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisov
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Vrh Jalovca (2643m)
se koplje v soncu . . .

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8,50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent—bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirka študij etničnih in kulturnih vprašanj. Spisal dr. Vinko Brumen, izšla v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol, broširani 13.— dol.

DOBIL sem že nekaj telefonskih klicev in pisem naročnikov s pritožbo, da januarskih MISLI niso prejeli. Seveda ne, ker je januarska številka skupna s februarjsko. Enkrat na leto izide dvojna številka in osebno bi jo raje prihranil za kdaj kasneje v letu, saj bi mi dala par tednov počitka. Žal moram to priliko potrošiti že takoj v začetku leta, sicer bi januarska preveč zakasnela. Počitnice imajo izdelovavci ofsetnih plošč, v tiskarni in knjigoveznici; jaz pa — dokler sem sam — po dveh tednih božičnega dela še tri tedne s počitniško kolonijo na morju . . . Nič drugega ne pomaga, ne naročnikom in ne meni, kot velika mera potrpljenja.

Zahvalim se številnim darovalcem v Bernardov tiskovni sklad, saj bi brez njega ne šlo več. In zahvala vsem, ki se trudite pridobiti kakega novega naročnika. Naj tu popravim število novih naročnikov za lansko leto, ki sem ga objavil v decembrski številki: do konca leta je iz 35 poskočilo na 44. Letos pa jih imamo že tudi devet novih. Le tako naprej! To mi daje veselje in pogum.

Upam, da bodo MISLI naročnikom tudi letos všeč. Za novo obleko je spet poskrbel požrtvovalni naročnik arh. Robert C. Mejač, za kar iskrena hvala.

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Pismo nam vsem – Nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar ter škof dr. Stanislav Lenič – stran 1 * Konec leta je nov začetek – pesem – Mile-na Merlak – stran 2 * Iz razgovora ob peti obletnici STAV-a – Aleksandra L. Ceferin – stran 3 * Tisk Slovenije v svetu – M.S. v "Svobodni Sloveniji", Argentina – stran 6 * Fenomen – Bilten, Ljubljana – stran 7 * Naši verski običaji – Božidar Bajuk – stran 9 * Kaj pravite? – "Znanstveni ateizem" – Iz Kato-liškega Glasa" – stran 12 * Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 13 * Izpod Triglava – stran 14 * Božja beseda – Njiva ali seme? – V. Gotthardt – stran 16 * Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 18 * Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 20 * Naše nabirke – stran 20 * P. Bazi-lij tipka . . . – stran 23 * Z vsch vetrov – stran 26 * Kotiček naših mladih – stran 28 * Križem avstralske Slovenije – stran 29 * Dovtipne od doma, resnici v brk . . . – stran 31 * Križanka – Ivanka Žabkar – stran 32.

BOŽJE

LETNIK 31

ŠT. 1 in 2

JAN. – FEBR. 82

Pismo nam vsem

SLOVENSKI ŠKOFJE, ki smo bili zbrani na seji dne 23. novembra v Ljubljani, smo se spomnili tudi Vas, ki ste del naše Cerkve, čeprav živite v tujini. Vam vsem pošiljamo priscrne pozdrave ter iskrena voščila za božične praznike in novo leto. Želimo Vam res vse dobro od Boga za Vas osebno in za Vaše družine, pa naj bodo doma ali pa so z Vami na tujem. Ob izseljenski nedelji, ki jo bomo praznovali na praznik Sve-te Družine, bomo še posebej združeni z Vami pri maši in mo-litvah. V osrednji slovenski božjepotni cerkvi na Brezjah bo ta dan eden izmed nas – škof Lenič – daroval sveto mašo za Vas in za Vaše drage. Naj Vas Bog ohrani zdrave, npravno po-štene in zavedne člane Cerkve in naroda.

Za letošnjo izseljensko nedeljo je sveti oče po kardinalu Casaroliju poslal lepo pismo, v katerem posebej poudarja vrednoto kulture, ki jo vsak izseljenec prinese iz svoje domo-vine in jo moramo vsi spoštovati ter visoko ceniti.

Sveti oče pravi, da je vse delo naših izseljenskih duhovni-kov namenjeno oznanjevanju evangelija in odkrivanju skriv-nosti Boga in človeka. Zato ne more iti mimo kulturnih po-sebnosti tistih, na katere se s svojim delom obračajo. Saj so ravno te kulturne posebnosti ključ za razumevanje njihovega življenja. Gre torej za dediščino, ki jo moramo priznati in ohranjati.

Vsak človek je že z rojstvom vcepljen v določen kulturni krog, iz katerega nato črpa svoje izkušnje, čustva, misli in navade. In vsak človek ima pravico, da ga spoštujemo ravno zaradi te kulturne dediščine.

Med temeljne sestavine kulturne istovetnosti izseljencev je treba šteti tudi njihov način izražanja vere in njihovo prak-

NOVO LETO SMO PRIČELI. VSAK DAN JE KOT NOVA STOPNICA. VAŽNO JE, KAM NAS POT VODI.

KONEC LETA

JE NOV ZAČETEK

*Dolgo in počasi se pripravlja slovo,
počasi minevajo otroku dnevi
in leta,
počasi mineva mladosti čas;
ko pa postara se nam obraz,
ko pridejo starci meglenih oči
v decembru k nam v vas,
takrat hitro tečejo dnevi,
hitro, prehitro mine mesec,
takrat kar naenkrat odide
staro leto od nas.*

*A konec leta ni le slovo,
je tudi nov začetek,
pa naj pade na ponedeljek
ali na petek.
Ko Silvester vrata opolnoči
za seboj zapre za leto dni,
to ni njegov zadnji sprehod
skozi park življenja,
tudi ni za žalost sprevod.*

*Silvestrovo slovo je veselo slovo.
Ko pozdravi Januarijev prihod,
nam še prijazno za slovo želi:
"Imejte se radi vsi, bodite veseli,
imejte se radi v novem letu še bolj,
da boste lahko skupaj živeli,
saj hudega je bilo že dovolj!"*

MILENA MERLAK

tižno vernost. Saj različne narodne skupine izseljencev prepoznavamo ravno po načinih izražanja njihove vernosti.

DOLŽNOSTI CERKVE

Cerkev je ena in vesoljna, ki "v moči Svetega Duha govori vse jezike, v ljubezni razume vse jezike. . . Kristus in Cerkev, ki oznanja njegov evangelij, sta nad posebnostmi rodu in naroda in ju zato nihče in nikjer ne more imeti za tujca" (M 4 in 8).

Kristjani smo zato povsod doma, nikjer tujci. Saj se povsod obhaja ista evharistija, ki nas druži v eno.

Zato papež naroča, naj krajevne Cerkve spoštujejo kulturno istovetnost priseljencev, saj ti prinašajo s seboj vrednote, ki so skozi stoletja zakoreninjene v izkustvih njihovih narodov, iz katerih so se rodili in oblikovali včasih genialne izraze prosvete, umetnosti in religije. Saj mnogokrat novodolšli kristjani s svojo pristno vernostjo vznemirjajo mlačne in v materializmu zakopane kristjane. Zato naj se Cerkev vedno trudi, da bo priseljence vključevala v živo tkivo svojega ljudstva in predvsem v svojo cerkveno skupnost. Skratka: krajevna Cerkev mora oskrbeti priseljencem takšno dušno pastirstvo, da se bodo počutili doma, v vzdušju zaupanja in nudenja pomoči.

KAJ PA PRISELJENCI IN NJIH DOLŽNOSTI?

Najprej naj se zavedajo svojega dostojanstva, naj se znebijo občutka manjvrednosti. Saj prinašajo s seboj kulturne vrednote in verske vrednote, s katerimi lahko koristijo vsej družbi v novi deželi. Zato naj se kljub temu, da imajo svojega lastnega narodnega duhovnika, radi vključujejo tudi v življenje krajevne Cerkve in sodelujejo predvsem pri bogoslužnih in drugih manifestacijah. Naj si prizadevajo, da bodo svojo vero tudi v tujini poglobljali in postali "sol zemlje in luč sveta".

SVETA DRUŽINA, varuj naše družine doma in v izseljenstvu!

Dragi slovenski rojaki! Ne moremo svojega pisma lepše zaključiti kakor z besedami sedanjega svetega očeta, ki povsod na svojih obiskih pokaže toliko zanimanja za zdomce in izseljence. Ko je bil lani novembra v Nemčiji in je takrat pozdravil tudi slovensko skupino v Mainzu, je svojim rojakom Poljakom takole govoril: "Vsak človek mora čuvati, preučevati in razvijati vse, kar nosi v sebi in mu je zapisano globoko v srce; spominjati se mora svoje domovine, svoje dediščine, v kateri je odrasel, ki ga je oblikovala in ki sedaj sestavlja temeljni del njegove duhovnosti in osebnosti. Človek, ki se zaveda svoje identitete, izvirajoče iz vere in krščanske kulture, iz očetov in dedov, bo ohranil svoje dostojanstvo in dosegel, da ga bodo spoštovali tudi drugi kot polnovrednega člana družbe, v kateri živi."

Naj Vas, dragi bratje in sestre, v vsem novem letu spremlja obilen blagoslov vsemogočnega Boga!

V Ljubljani, december 1981

+ Alojzij Fuštar
nadškof in metropolit

+ Franislav Levic

narodni ravnatelj izseljenskega dušnega pastirstva

V RESNICI
JE POHABLJEN,
KDOR NI ZMOŽEN
LJUBEZNI . . .

Zato, usmiljeni Bog,
podari nam duha ljubezni,
duha Tvojega Sina . . .

Odpri naše oči
za sleherno stisko.
Daj nam pravo besedo,
ko se drugi počutijo osamljeni,
ko se počutijo izgubljeni.

Daj nam poguma,
da bomo odločno pomagali,
kjer so ljudje ubogi
in kjer so zatirani.

Napravi svojo Cerkev
za kraj resnice in svobode,
pravičnosti in miru,
da bodo ljudje zadihali
v novem, velikem upanju . . .

SLOVENIAN TEACHERS ASSOCIATION OF VICTORIA

IZ RAZGOVORA OB PETI OBLETNICI

V NOVEMBRU preteklega leta so imeli člani Združenja slovenskih učiteljev Viktorije (S.T.A.V.) svoj redni občni zbor na Monash univerzi. Bila je to tudi peta obletnica delovanja te naše prve in pomembne strokovne organizacije, ki skrbi za poučevanje slovenskega jezika in kulture ter sodeluje v vprašanih šolstva in zadevah avstralskega multikulturalizma z oblastmi.

Združenje ima ugled tudi preko članov, ki so upoštevani v javnosti po svojem poklicnem delu.

Ta sestavek je povzet iz letnega poročila in diskusije zborovanja. Bralce utegne zanimati nekaj važnih vprašanj.

Združenje skrbi za poučevanje slovenščine v sobotnih razredih državnih šol. Od začetka, pred petimi leti, do danes je padlo število učencev od 150 na po-

lovico. Vzrokov je precej. Ni novih priseljencev, razkrojena naseljenost, ki se s časom še povečuje, omalovaževanje šolske izobrazbe ipd. Značilno za slovensko prvo priseljeno generacijo je, da ima večina le osnovnošolsko izobrazbo, ki jim je do sedaj zadostovala za dober življenjski standard. Mnogi ne razumejo, kako važna je danes dobra izobrazba za zaposlitev. Niso prav ali dovolj informirani, saj slovenski starši imajo enako ljubezen in nič manjšo skrb za svoje otroke kot drugi. Nekaj krivde je tudi v stalnih reformah šolstva, nepreglednosti in podobno.

Poučevanje se je organizacijsko okrepilo in od prvotnih šestih slovenskih razredov na treh središčih se nudi pouk slovenščine letos na petih šolah. V Box Hill-u, Maribyrnong-u in Parkville-u se je pouk zmanjšal na en razred, tako da je iz dveh številčno šibkih

**Slovenski razred sobotne šole 1981
v Box Hillu (učiteljica Lucija Srnc).**

razredov nastal eden krepkejši. Ustanovljena pa sta bila dva nova razreda in sicer v Dandenong-u ter v Geelong-u.

Taka organizacija zahteva poučevanje na več kot eni stopnji v enem razredu, kar je naporno. A učitelji kar dobro zmagujejo. S pridobljenimi izkušnjami se kvaliteta poučevanja dviga. Učitelji si izmenjujejo učno gradivo, kar jim pomeni prihranek na času, pa tudi izenačevanje pouka na isti stopnji po različnih šolah. Z uporabo novih knjig se povečuje zanimivost in pestrost pouka. Oskrba z učnim gradivom je razmeroma dobra. Gobčev **Učbenik slovenskega jezika** bo ostal v uporabi še nekaj let. Sčasoma bo misliti na nov učbenik, prirejen za naše razmere in potrebe.

Po večletnem delu in pripravah je bila slovenščina v letu 1981 končno priznana kot maturitetni predmet (HSC) v Viktoriji. Bila je takoj vpeljana na University High School, kjer se poučuje ob sobotah po predpisih Inštituta za srednješolstvo (V.I.S.E.). To je za slovenščino edina možnost, ker na drugih šolah ni dovolj učencev. Tako ta naša maloštevilnost in razkrojle-

nost zahteva od studentov, njihovih staršev in učiteljev veliko truda, ki je vreden vsega priznanja.

Slovenščina je bila prvi maturitetni jezik, vpeljan po novem sistemu razrednega ocenjevanja – rezultat šestletnega prizadevanja. V pripravah so se zrcalila vsa vprašanja, nasprotovanja, iskanje sprejemljivih formulacij med zagovorniki in nasprotniki. Slovenščino so zato tudi obravnavali na lanski letni konferenci koordinatorjev viktorijskih srednjih šol. Aleksandra Ceferin je podala pregled, metodologijo in posebnosti slovenščine. Večina avstralskih vzgojiteljev je tedaj prvič slišala o slovenskem jeziku.

Nič manjša skrb ne velja slovenskemu etničnemu šolstvu v verskem središču in po klubih. V Združenju se je to utrdilo z odborom, ki razpravlja in svetuje v šolskih zadevah. Drugače pa je na vsaki posamezni organizaciji, kako upravlja svojo etnično šolo. Vsaka organizacija goji tudi različne dejavnosti, o katerih more le sama odločevati.

Z leti je poseben Odbor za organizacijo in raziskovanje zbral precej podatkov o etničnem delovanju, nekaj v utemeljitev raznim predlogom, za preverjanje točnosti raznih poročil ipd., še več pa za ohranitev in poznejšo obdelavo.

Mnogo se danes govori o poučevanju jezikov na avstralskih univerzah. Tako tudi glede slovenščine. Vsak, ki mu je slovenščina pri srcu, je načelno za to. Vprašanje pa je število študentov. Zaenkrat podatki o študentih v Melbourne-u in Sydney-u nakazujejo v najboljšem primeru enega ali dva kandidata letno. Seveda ni čakati na povečano število kandidatov in morebitno vpeljavo. Poiskati je začasno premostitev: s pošiljanjem tukaj vzgojenih učiteljev za jezike ali študentov na eno- ali večletno specializacijo v Ljubljano. Lahko bi se kombiniral tudi študij na drugih univerzah, kjer imajo lektorate za slovenščino. Na občnem zboru STAV-a so vsi s tem

**Slovenski
razred
sobotne
šole 1981,
Dandenong
(učiteljica
Dragica
Gelt).**

Slovenski razred
sobotne šole 1981
v Geelongu
(učiteljica
Anna
Melnik).

soглаšali, prav tako organizacije na sestanku naših etničnih šol v lanskem maju.

Vsem, ki se zanimajo za slovenščino in so poleti na obisku v Sloveniji, se priporoča vpis na dvotedenski seminar slovenskega jezika, literature in kulture, ki ga prireja Filozofska fakulteta ljubljanske univerze vsako leto v prvi polovici julija v Ljubljani. Na predavanjih in vajah spoznavajo slušatelji ustroj in razvoj slovenskega jezika, zgodovino slovenske književnosti in kulture. V okviru seminarja sta tudi dve enodnevni ekskurziji po Sloveniji, poleg poldnevni obiskov ustanov in kulturnih prireditelj v Ljubljani. Nekateri člani našega Združenja so se udeležili tega seminarja v zadnjih letih in so bili zadovoljni.

Od letos naprej je organizirana tudi poletna šola slovenskega jezika na gimnaziji v Kranju. Traja štiri tedne (od 18. julija do 14. avgusta 1982) in je namenjena potomcem slovenskih izseljencev bolj na stopnji srednješolske izobrazbe. Spored obsega dvajset poldnevov pouka in vaj, preostanek pa kulturna in športna srečanja ter izlete, poleg nekaj prostih poldnevov. Predvidene so tudi tri dvodnevne ekskurzije. Udeleženci plačajo svoje potovanje v Slovenijo in nazaj, oskrbo v domu in vse ostale stroške pa nosijo organizatorji v Sloveniji.

Vpis za inozemske študente na jugoslovanske univerze ni problem. V Ljubljani jih študira okoli petsto. Primeri so lahko različni, a priporočati je kandidatom, da dovršijo vsaj prvo akademsko stopnjo tukaj.

Izmenjava učiteljev med Avstralijo in Jugoslavijo je v pristojnosti avstralskih deželni vlad in jugoslovanskih republiških vlad. Tako je vlada N.S.W. v letu 1979 že izvršila izmenjavo. Naša viktorijaska vlada je leta 1980 preko svojega pooblaščenca in avstralske ambasade v Beogradu sklenila dogovor za nekatere

jezike. Učitelji pridejo kot gostje predvidoma za eno leto. Te izmenjave pa ne zadevajo poučevanje v sobotnih šolah.

Združenje je imelo svoj delež z ostalimi organizacijami tukajšnje slovenske skupnosti pri izposlovanju podpore etničnim šolam, ki jo je uvedla zvezna vlada. Tudi naše etnične šole dobijo za vsakega učenca trideset dolarjev letno za dve leti.

Združenje slovenskih učiteljev je pravilno in načelno načrtalo in izvajalo vzgojno politiko. S tem si je pridobilo upoštevanje pri pristojnih oblasteh in bilo povabljen še posebej za razne predloge.

Danes sledijo temu našemu zgledu in ustanavljajo podobna združenja učitelji za nemški, srbo-hrvatski, malteški, grški jezik idr.

Združenje od vsega začetka vedno in povsod podpira **enake pravice za vse jezike**. Zato je vedno proti poskusom tistih, ki – pod videzom narečnih podobnosti – odrekajo neodvisnost kateremu koli jeziku. V tem ni toliko neznanja kot zakrinkanega političnega rovarjenja. Slovenščina ni vindišarsko

Slovenski razred sobotne šole 1981
v Maribyrongu (učiteljica Nataša Vincent).

ali alpsko-kajkavsko narečje; makedonščina ni južno-srbsko ali zapadno-bolgarsko narečje. To so v matični deželi narodni jeziki, ki so znanstveno dovolj utemeljeni z lastno književnostjo ter lastno kulturo. V hrvaškem književnem jeziku se danes poučuje na univerzah v Zagrebu, Osijeku, Splitu itd. ter vseh drugih šolah. Vpeljava tega jezika v državne šole je bila izvršena v Viktoriji šele lansko leto, ko je bilo končno zlomljeno dolgoletno nasprotovanje.

Ni pozabiti, da je bilo Združenje slovenskih učiteljev ustanovljeno prav v namenu, da se uveljavi slovenski jezik v avstralskem šolskem sistemu kot enakovreden jezik vsem ostalim jezikom. Pravtako v sredstvih obveščanja, kot so etnični radio in televizija.

V oddajah etničnega radia je v teku let zaznamo-

van napredek, vendar je potrebna reorganizacija. Zagotoviti je kvaliteto, ki je v pomoč tukajšnji generaciji, drugače lahko več škodi kot koristi. Delno je upoštevati tudi potrebe našega šolstva.

Kljub splošnemu upadanju zanimanja ter premalo poudarka na poučevanju jezikov, ostane slovenščina za potomce slovenskih naseljencev v Avstraliji — poleg angleščine — učenja vreden predmet. Prav v tem je pomen in vrednost avstralskega multikulturalizma. Združenje bo v povezavi s študenti in njihovimi starši nadaljevalo zastavljeno delo, ki je na voljo vsakemu.

Za uspešno delo je odločilno strokovno in realistično postavljanje slovenskega jezika ter kulture v avstralskih pogojih. Dopolnjuje se z organizacijami, ki poleg kulturnih prireditev in pouka slovenščine skrbijo za družabnost in razvedrilo svojih članov in prijateljev.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

TISK Slovenije v svetu

Članek je izšel nedavno v argentinski "Svobodni Sloveniji" in je zanimiv tudi za nas. Saj ima naš tisk kot povsod po Sloveniji v svetu iste naloge in iste — nadloge... Pa tudi zdravilo je isto in naše MISLI že nekaj let dobro segajo po njem: čim več novih naročnikov...

ZA BOŽIČNE in novoletne praznike smo pošiljali dobre želje, čestitke in voščila sorodnikom, znancem in prijateljem v pismih in na razglednicah. Duhovno smo se povezali v teh dneh z njimi, pa naj živijo na kateremkoli kontinentu. Za mnoge je to doživetje dvakrat v letu: za božič in za veliko noč.

Za dosego naših ciljev v svobodnem svetu, za izpolnjevanje nalog, ki smo jih prevzeli za ohranitev slovenstva, pa je nujno, da smo v duhu povezani ne le občasno, ampak stalno. To nam omogoča slovenski tisk, ki nas povezuje, spodbuja, nam daje smernice in utrjuje zavest, da smo svobodni Slovenci v svetu ena sama družina.

Ko prebiramo na primer v Buenos Airesu avstralske Misli, zaslutimo, da so v Avstraliji tudi Slovenci, ki se trudijo, da ostane slovenska zavest živa ter ohranijo slovenska izročila. Tako je tudi z drugimi listi: Ameriška domovina in Amerikanski Slovenec v Clevelandu, Božja beseda in Slovenska država v Torontu, chikaška Ave Maria, evropska Naša luč,

goriški Katoliški glas in še mnogo, mnogo drugih. Ko prebiramo te liste, nas vse, predvsem javne delavce, povezujejo in dajejo poguma. Prav tako je obratno, ko po drugih kontinentih berejo slovenske liste in revije, ki izhajajo v Buenos Airesu.

Tu imamo Slovenci liste in revije za razna področja našega življenja in udejstvovanja. To dokazuje verska revija Duhovno življenje, Oznanilo, Meddobje, Glas Slovenske kulturne akcije, Vestnik, Tabor in še nekateri občasni listi.

Tednik Svobodna Slovenija s 40-letno tradicijo pa posega na vsa področja našega življenja. Saj vsebuje razprave in članke naših priznanih znanstvenikov, sociologov, filozofov, zgodovinarjev, ekonomistov, literatov itd. Poleg tega poroča o delovanju naših Domov, organizacij, društev, pevskih zborov, igralskih skupin, mladinskih nastopov itd. Prinaša ocene kulturnih ustvarjalcev in je kronika našega javnega življenja in dela v Argentini. Povezuje nas z zamejstvom in Slovenci na ostalih kontinentih. Prinaša poročila

iz domovine in stvarne-strokovne ocene komunističnega režima v domovini.

Današnja številka je prva v 41. letu od začetka izhajanja Svobodne Slovenije. Ob pripravah na novo leto, ob iskanju moči za nov zagon, pa smo se zamislili ob pismu prijatelja iz ZDA. Takole piše med drugim:

"Kulturna dejavnost v slovenščini je pri nas v ZDA z izjemo petja že zelo skromna. Z dramatikom se ubada samo še 'Lilija'. Ameriška domovina ima v novem skromnem obsegu že blizu polovico vsega v angleščini. V Amerikanskemu Slovincu, glasilu KSKJ, ki ima za seboj 90 let življenja, je zelo malo slovenskega in še to po zaslugi g. Melaherja. Progresivna Prosveta je bila že pred nekaj leti skrčena od dnevnika na tednik, v katerem je slovenski del skromnejši od angleškega. Zarja, glasilo Slovenske ženske zveze, ima le še nekaj strani v slovenščini. V celoti je slovenska le še Ave Maria, verski mesečnik, ki ga izdajajo frančiškani v Lemontu.

Če pomislimo na to, da smo imeli Slovenci v ZDA pred 30 leti štiri dnevnike ter celo vrsto mesečnikov in tednikov, je to, kar imamo sedaj, le zelo skromen ostanek. Nihče si ne upa prav prerokovati, kako dolgo bomo še ohranili to!"

V tej zvezi pa nam piše drugi prijatelj iz ZDA:

"Saj bi bilo za Ameriško domovino možno dobiti še precej novih naročnikov, dopisniki so tudi vztrajni — toda ni razumevanja, ni zanimanja."

Prvo pismo nas je globoko zadelo. Drugo pa kaže smer, kako je reševati težki problem: Vzbujati je ne-prestano pri mladih, pa tudi pri mnogih starejših, zanimanje in razumevanje za slovenstvo, za vse kar ga ohranja in pri tem je na prvem mestu slovenski tisk.

Če bi med nami prenehal katerikoli list ali revija, se naša skupnost ne sme opravičevati z gospodarsko krizo, ne s težavami okolja. Vemo, da bodo idealisti kljub velikim težavam vztrajali. Mnogo pa je rojakov, ki bi kljub gospodarski krizi lahko darovali za tiskovni sklad in tako preprečili, da bi Svobodna Slovenija in tudi drugi listi in revije ne bili v tiski, dokler ne premagamo krize.

Priznati moramo, da se med nami širi "bolezen", kateri je napravil pravilno diagnozo naš filozof prof. Milan Komar v neki razpravi v Zborniku Svobodne Slovenije, ko je napisal: "Z nezanimanjem potuje smrt inkognito."

Ob pravilnem razumevanju te diagnoze in doslednem izvajanju posledic, to je: pravilnem zdravljenju, bodo živeli ali zaživeli vsi slovenski listi in revije.

Tako bo živela naša verska revija Duhovno življenje, Glas SKA bo zapel močnejše in dokazal, da v Sloveniji v svetu še živi slovensko kulturno ustvarjanje. Svobodna Slovenija pa bo doživela "zlato jubilej", kakor so ga ji želeli ob nedavni 40-letnici.

M.S.

Fenomen

KOT SMO pričakovali in kot vemo iz izkustva, se je decembrski fenomen pojavil okoli petnajstega v mesecu. Naši časopisi so ga navajali s tisto previdnostjo, ob kateri se mi zarose oči in zatresejo kolena. Gre za tisto obzirno informacijo, ki jo človek z občutkom za tragiko pove na uho prijatelju, z eno samo željo, da ga ne bi prizadel. Informacija je tudi take narave, da se je spodobni ljudje sramujejo in časopisi jo objavljajo v spodnjem levem kotu. Kratkoterminalno, gre za nekakšno bradavico, ki ti je zrasla sredi čela vsem v pogled, a ravno bahaš se ne z njo.

Tako je slovenska srenja brala onega decembrskega jutra: "Okrepljeni vlaki iz Nemčije, Avstrije in Švice . . . V pričakovanju navala na naše mejne prehode . . . Zdomci, ki se vračajo na novoletne praznike . . . Zimske počitnice v zahodni Evropi ipd."

Ker so mi že kot otroku vcepljali v glavo znanstveni svetovni nazor, sem se poslužil preproste metodike

in odkril, da so naše meje najbolj obiskane malo pred 25. decembrom. Kot vemo, ta dan jedrnatu imenujemo božič. To ni niti novo leto, niti niso prednovoletne počitnice.

Da ne bi bil subjektiven, sem povprašal še tega in onega, če se mu morebiti svita, kaj je 25. december. Vsi so enoglasno odgovarjali: božič.

Kot vemo, so možje pri časopisu še posebej znani po široki izobrazbi, in ne vem, če ni pisanje o skrivnostnih praznikih le taktična poteza: z zanikanjem stvari opozarjamo na stvar samo.

A pogledjmo si še kakšno zgodbico iz našega vsakdana, da se nam zbistrijo oči!

***

Zdi se mi, da je bilo lansko leto. Sedel sem v svojem gugalniku in se mehko zibal, iz radia pa je prihajal še mehkejši glas napovedovalke. Čez nekaj

hipov je soba izgubila pravo podobo, in ne vem, ali je to prišlo od prehudlega guncanja ali od prehudе novice.

Takole sem slišal: turistični napotki za avtomobiliste, in vse motorizirane Slovence, ki so se motali po zahodni Evropi, so nežno opozarjali, da je prišel tisti čas, ko so trgovine zaprte od Avstrije do Belgije zaradi TAMKAJSNJEGA praznika velike noči...

Zaradi tega zahodnjaškega praznika pa so naši vrli zdomci spet drli v domovino, kjer so na meji zvedeli, da izkoriščajo pravzaprav – pomladanske počitnice.

***

Nenadoma začutim močno tresenje. Bil je John in krepko je obdeloval mojo ramo. Saj poznate Johna? Ameriški Slovenec je in moj sostanovalec. Fant je sedaj že leto dni pri nas in z bistrim očesom sledi našemu pehanju.

Tisto popoldne je bil v kinu in iz spanja me je vrge iz dveh razlogov. Prvič, da bi nehal v polsnu šepetati "fenomenalno, fenomenalno"; in da bi mi popestril dan z veselo zgodbico.

Iz domotožja je šel gledat neki ameriški film v Komuno. Šlo je za melodramo, pri kateri navadno uničimo vsaj dva robca. John pa se je vrnil z obrazom, ki ga pusti na človeku divja gasilska veselica. Ugotovil je namreč, da je prevajalec – v skrbi za počutje gledalcev – njegov rodni jezik nenavadno slovenil.

"Oh, Jezus" je prevedel z "o, hudiča"; "sveti Bog" pa z "mašina".

Naslednje pol ure sva porabila za zapleteno razpravo o dobesednem in smiselnem prevajanju, a fant je vseeno ostal pri svojem, da je to eden od znakov, kako se socialistična družba bori proti religiji.

Ker je bila ura pozna, sem zlezal pod odejo in upal, da bodo naslednji dnevi dokazali Američanovo zmoto.

***

Pošteno sem se uštel. Takole je bilo.

John se je odpravil na Štajersko v neki dom one-

moglih, kjer je odkril sorodnico po mamini strani. Če odštejemo njegove pripombe glede hrane in posteljnine, še vedno ostane zgodba, ki mu je očitno dvignila pritisk.

Zvedel je, da so betežni in stari oskrbovanci doma prosili, da bi jih za večje praznike obiskal duhovnik. Z velikim upanjem so prošnjo omenili ravnateljici, ki je dobila v hipu napad žolčnih kamnov in zamenjala posledično nekaj barv. Drugi dan so stanovalci prejeli njen odgovor v obliki mrzle kave. Za zajtrk.

Johna je kar privzdigovalo, ko je pripovedoval, mene je pa kar tlačilo.

***

Pozno popoldne se je John odpravil v Šiško, kjer je vtepal angleščino v dve prazni glavi. Vmes je polistal po Karlu Mayu.

Pri večernem čaju mi je z zlobnim nasmeškom povedal, da mi bo nekoč Karla Maya poslal v originalu, da bom lahko primerjal prevod. Mislim, da sem razumel. Sorodne duše se razumejo skoraj brez besed, posebno če jim je v spomin ostal včerajšnji pogovor.

***

V tretje gre rado.

Ležala sva na moji debeli preprogi, srebala kavo in buljila v napravo, ki jo je John privlekel iz Amerike. Gre za televizorček z ekranom velikosti filter 57. Peli so dobri stari Beatli "Michelle", "Lady Madona", "Penny Lane" itd., saj jih poznate. Potem pa še "Let it be", pesem o božji Materi, ki sveti v temi, tolaži obupane z odgovorom: pa naj bo... A glej ga zlomka, na televiziji se pojavi podnapis. Prevod. Ampak kakšen! "Kadar sem žalosten, pride moja Mary k meni..."

John se je krohota je se valjal po tleh, jaz pa sem z mirnostjo človeka, ki že dolgo živi to stvarnost, posrebal se njegovo kavo.

Gledal sem v temno noč in se resno zamislil: kaj neki bo delal John, ko bo dobil v roke kakšen šolski učbenik zgodovine...

BILTEN, Ljubljana

Naši verski običaji

PO SV. TREH KRALJIH se prično vrstiti navadni vsakdanji dnevi, ki nam jih prekine svečnica; potem gredo mimo pusta v štiridesetdnevni post in v veliki teden z veliko nočjo. Delavni dnevi se vrstijo eden za drugim. Vsi so si med seboj enaki; le nedelje pridejo vmes. Tako jih vsaj gleda "današnji svet", ki jih šteje od prvega do zadnjega v mesecu in zraven računa, kdaj bo spet plača... V koledarju ali almanahu ima natisnjene v tedenskem redu – številke. Da – navadne številke; nič več in nič manj. Suhoparno, monotono, drug drugemu enaki hitijo dnevi kot kronometrično urejen stroj in tonejo "na tekočem traku" v preteklost...

Toda – vzemimo rajši v roke našo domačo slovensko družinsko pratiko! Saj jo poznate! Majhno, skromno žepno obliko ima; toda – joj, kaj bogastva, kaj življenjske globine in širine je nakopičene v njej! Poleg poučnega, zanimivega in zabavnega branja, poleg koristnih napotkov, nasvetov, navodil in oglasov ima spredaj tudi svoj koledar. Tudi tu se vrstijo meseci in v njih dnevi – označeni z zaporednimi mrtvimi številkami, črnimi za delavnike in rdečimi za nedelje in večje praznike. Prav tako kakor v navadnem koledarju.

Toda – kaj te številke! Saj se kar izgube v ostalih znamenjih in podobah! Vsak količkanj važnejši dan ima nad seboj sliko pripadajočega svetnika iz liturgičnega leta. Večino jih kar prepoznaš po simbolih, gičnega leta. Zraven so še dodani drugi razni podatki o vremenu, o luninih spremembah itd., itd.

In prav to, dragi bravci, si priključimo v zavest in vtisnimo globoko v neizbrisen spomin: pratika našega slovenskega človeka, zlasti preprostega, je že od nekdanjih davnih časov vodila njegovo življenje. Tiste praznične in svetniške podobice nad mrtvimi in nemi številkami datuma so prevzemale vso njegovo miselnost, ogrevale vse njegovo čustvovanje in prežemale vso njegovo dejavnost. Vsakdanjega življenja in delavnosti, razporejene v njem in v letnih obdobjih, ni uravnaval po – mrtvih številkah datumov, ampak po podatkih in razporejenosti cerkvenega leta.

Tako je vedel in še danes ve, da – npr. "ima sveti Valentin ključke od korenin"; da "je sveti Vid česenj sit"; da "se ob kresi dan obesi"; da "mala maša za sukno vpraša"; da je "sveti Lukež repni pukež"; da "sneg Andreja sto dni leži" itd. . .

Na stotine bi nabral teh rekov, življenjskih izku-

šenj, pravil, navodil in modrosti, ki so vse v najintimnejši obliki povezane z liturgičnim letom po svojem češčenju svetnikov in praznikov ter po domačih verskih šegah in navadah. In vse so očiten izraz ter glasno pričevanje globoke, življenjsko resnične in doživete vernosti našega človeka. Vse njegovo vsakdanje življenje, sleherno vsakdanje delo, vsa kmečka opravila, ki jih mora kot moder kmetovalec razporediti po letnih časih, so nanizana okoli liturgičnih praznikov. Vse življenje se suče okoli ene same osi: odnos do božje stvarnosti in zavest božje pričujočnosti v vsem stvarstvu ter življenju.

In to je – največja, najdragocenejša in najbogatejša vrednota naše tisočletne slovenske krščanske tradicije! To je edino nepogrešljivo zagotovilo in edina prava pot k reševanju, ohranjanju in poživljanju našega narodnega življenja in obstanka. O, da bi se tega v vsej resnosti zavedali vsi rodni bratje in sestre doma in v svetu!

Pobožni svetniki in svetnice s svojim imenom "sredozimci" danes nam in zlasti našim mladim ne odgovarjajo, ker jih praznujemo sredi vročega poletja. Ne zgube pa zavoljo tega za nas nič na svoji pomembnosti in vrednosti kot svetniki in zaščitniki; prav tako kot so veljali in še danes veljajo v današnji stari domovini.

Naj omenimo le sv. Antona Puščavnika (17. jan.) "s prašičkom" – tako ga upodabljajo, ker se mu je po legendi v skušnjavah hudobni duh prikazoval v takšni živalski predstavi. Tako je postal v ljudski veri zavetnik živine in se mu je ljudstvo vneto priporočalo ter na njegov praznik celo oproščalo živino od dela. Velja pa sveti Anton Puščavnik tudi za velikega patrona fantov in deklet, ki si iščejo zakonskega druga. Kako se je včasih pogosto oglasal mali zvon od kapelice sv. puščavnika tam v sedlu Šmarne gore in mu je bila zavoljo številnih obiskovalcev vrv vedno vsa oguljena!

SVEČNICA. – Ko sta Marija in Jožef prinesla Jezusa v tempelj k darovanju (odtod tudi ime praznika Gospodovo darovanje), ga je starček Simeon vzel v naročje in je v svoji hvalnici Bogu imenoval Kristusa "Luč v razsvetljenje poganov". Sin božji je Luč od Luči, ki nam je prinesel na svet luč svete vere in zveličanje. Zato sveta Cerkev v obredih tega praznika ob slovesni procesiji blagoslavlja sveče.

Tudi svečnica je do danes izgubila mnogo na zunanjem prazničnem blesku. Sveta Cerkev pa še vedno

poudarja nezmanjšano praznično pomembnost, ki ji daje svečanost liturgični obred procesije s svečami.

Nekdaj je bilo s praznikom (bil je zapovedan) povezanih mnogo pomembnih in pristrčnih šeg in navad med ljudstvom v pestrih pokrajinskih variantah. Med njimi je najbolj zanimiv običaj v Železni Kapli na Koroškem, kjer so prirejali slovesno procesijo s prižganimi svečami, postavljenimi v papirnate cerkvice. Te cerkvice so potem otroci spustili po vodi. V mnogih krajih tudi mati na ta praznik svoje otroke s prižgano blagoslovljeno svečo pokriža in prosi nanje božjega blagoslova.

Po vsej slovenski zemlji pa je navada, da blagoslovljeno svečo prižgo in dajo v roke umirajočemu.

Naj bi v noberem družinskem krogu ne manjkala blagoslovljena sveča! Ohranjati to lepo, sveto versko navado nam pač v nobenih okoliščinah ne bo preteško!

PUST IN POST. — S svečnico smo zaključili božično dobo in se —spet seveda v naših starih krajih — približali prehodu zime v pomlad. Zavedati se moramo, da mnogo naših današnjih domačih verskih običajev korenini v starodavnih poganskih obrednih navadah prednikov. Tako nam je za čas po božiču ohranjeno pustovanje, ki je takšna pradavna ostalina običajev in obredov, kakor so bili v zvezi s poslavljanjem zime in s prihodom pomladi.

Ni naš namen in tudi ne naloga, da bi se na tem mestu podrobneje spuščali v opis teh in takšnih običajev, ki jih v vsej bogati pestrosti še vse do danes ohranja naš človek na deželi.

Kuret pravi v 1. delu svojega "Prazničnega leta Slovencev" (stran 12), da so bila "pustna obredja svoje dni resna . . . Šeme, zunanja lupina, so ostale kakor

v porog staremu verovanju . . . Nekdanja resnost se je umaknila razbrzdani burki . . . Šemljenje je globoko zakoreninjeno v človeški naravi. Človek mora tu in tam spremeniti svoj 'jaz', se skriti v drugo 'lupino', se nanoreti, izdivjati, neznan in nepoznan. To potrebo potrjuje sodobno dušeslovje. Zato bodo šeme ostale. Ne bodo sicer takšne, kot so se nam ohranile iz davnine; toda ljudje se bodo šemili do konca sveta."

Pustna doba je tudi čas ženitovanja in svatovanja.

Kuret končuje to poglavje v svoji knjigi: "Kakšno bogastvo izročila, kakšna neugnanost domišljije, kakšna neposrednost življenja radosti! Tu in tam se sicer zgodi, da zmoti neugnana razbrzdanost vzdruže pristne vedrine."

K vsemu bi dodali samo to, da mora človek pri vsem veselem in razigranem pustnem razpoloženju in zabavanju gledati pač na mero dostojnosti, v uživanju na mero zmrnosti in v splošnem na svoje človeško dostojanstvo. Kajti marsikaj se marsikje v marsičem proti temu s pretiravanjem greši . . .

PEPELNIC. — Pustne zabave in norčije obhajajo ponekod — to poznamo zdaj tudi mi v novih deželah — po cele tedne, ne da bi se pri tem ozirali na resnobnost liturgične dobe, ki nastopi po pustnem torku s pepelnično sredo in je začetek štiridesetdnevnega posta.

Nekdaj je veseljačenje trajalo strogo samo do polnoči pustnega torka. To merilo je še danes v veljavi v Cerkvi in tudi v veliki večini med ljudmi. Tako nam poje Gregorčič v svoji pesnitvi "V pepelnični noči":

Polnočni zvon 'z visokih lin strunar odbrenkal je.
krepko zaklenkal je; Plesišča in gledišča se
potihnil glas je violin, povsod zapirajo . . .

Predpostno
veselje
(Maksim
Gaspari)

Vendar mora včasih človek s pomilovalno grenkobnostjo v srcu gledati, ko svet vendarle premalo spoštuje ta cerkveni praznik. Pepelnična sreda in začetek postne dobe!

Nekdaj je dejansko farni zvon opolnoči potrkal na srca vernikov z opozorilom na pričetek stroge postne dobe – kot priprave na spomin drugega dejanja veličastne božje drame človekovega odrešenja – velike noči.

Koliko je danes po vsem svetu, na vseh zabaviščih, po vseh plesiščih, pa tudi po zasebnih domovih ušes, ki so gluha za ta glas zvona, ki ta klic Cerkve preslišijo! Koliko je ljudi – krščenih, sprejetih v božje občestvo, ki jim je ta sveti trenutek pričetka postnega časa tako malo mar!

In vendar nam Cerkev danes kliče: "Zdaj so dnevi pokore, čas odpuščanja in zveličanja!"

V bogoslužnem obredju nas Cerkev danes "pepeli" – pokriža na čelu s pepelom blagoslovljenih oljk ob besedah: **Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!**

Naj bi pač ne bilo nikogar med nami, ki bi iz brezbriznosti in malomarnosti danes opustil udeležbo pri bogoslužnih opravilih, če mu le količkaj čas dopušča; in naj bi potem s spokornim duhom prežl vse življenje pod domačim krovom!

Kako naj pričakujemo, da bomo misterij Križa in Vstajenja doživljali v vsej globini in veličini, če nismo voljni, da bi se po povabilu Cerkve nanj pripravili z molitvijo, spokornostjo in zatajevanjem?! Tudi o postu in njegovi pomembnosti, pa o njegovem vrednotenju v očeh današnjega človeka bi bilo potrebno pisati dolga poglavja in z njimi trkati na srce "kristjanov"....

Eno samo misel bi hotel pri tej priložnosti pribiti. Post je čas pokore in premagovanja, premagovanja samega sebe. Premagati samega sebe pa pomeni – največje junaštvo in največjo žrtev. Za oboje žal danes človeku manjka – smisla in volje. In pa: v tej naši potrošniški dobi "za vse to ni časa". . .

Turnšek, ki je zbral toliko narodnih zanimivosti iz preteklosti, piše o tem tole: "Verno slovensko ljudstvo stopa že od davnih časov z veliko resnostjo v sveti postni čas. Res je na pust še vse veselo; kako tudi ne, ko pa pri vsaki hiši 'cvro' in 'prazijo' in je ob obilju dobrot in ob dobri kaplji mnogo židane volje! Ko pa opolnoči zapoje 'postni' zvon, tedaj skrbno odstranijo vse, karkoli bi spominjalo na pust in njegovo zabavo."

Pepelnica in postni petki so tudi danes še "dnevi posta", dnevi zdržka in pritrgovanja. A nekdanj so se naši predniki na deželi vse strožje postili skozi ves postni čas. In to ne na zapoved, marveč po lastni volji!

Nobene jedi niso zabelili z živalsko mastjo. Za pepelnico so gospodinje skrbno pomile vso posodo, da bi se je ne držala nobena maščoba; ponekod so imeli za post sploh posebno posodo. Poleg maščob so se vzdrževali tudi nekaterih jedi in si v njih pritrgovali. Tako so ravnali skozi ves postni čas, čeravno tega Cerkev ni ukazovala. Odločali so se za to iz lastnih osebnih nagibov. Koliko jih je bilo, ki so se v postu odpovedali zajtrku; in to tudi ob trdem delu!

Pri Turnšku beremo: "Za moške je velika postna žrtev – opustitev kajenja. Tobakarji so svoje dni na pustni večer pokadili zadnjo čedro tobaka, pipo iztrkali, potem vse skupaj (mehur, pipo in kresilo) spravili na polico ter si ves post niso privoščili niti enega dima." Vsak tobakar naj gre danes sam vase in samega sebe pretehta, v koliko bi bil zmožen takšnega premagovanja! . . .

V postnem času se je naš človek tudi znal odpovedati uživanju raznih pijač. Prenehale so se vseh vrst zabave in ženitovanja. Godci so svojim goslim popustili strune in "škant" obesili na steno. Mladi so opustili petje na vasi in fantovanje.

Posebej so seveda še danes v navadi razne postne pobožnosti. Žalostni del rožnega venca – pogosto ob spremljavi petja. Semkaj spada tudi križev pot, ki ga je pa seveda treba hoditi molit v cerkev. Vsakdanje maše so bile nekdanj in naj bi ostale po zmogljivosti okoliščin tudi danes na dnevnem redu!

Ob vseh oviralnih 'okoliščinah, ki nam danes otežkočajo intimnejše življenje s postno mislijo, pa si vzemimo za vodilo Turnškove besede in jih skušajmo z vso dobro voljo ter pripravljenostjo na nekaj žrtve prilagoditi našim življenjskim prilikam. Pisec namreč pravi, da "je treba opustiti sleherni hrup in posvetnost, svoje misli in srce pa dvigati k Bogu, svojemu Odrešeniku. Verno človek je bil zvest in natančen v izpolnjevanju nekdanje stroge discipline, stroge zunanje pokore, tako zase kot za svojo družino in posle. Tega pa ni izvrševal mehanično ali z nekako nevoljo. marveč s pravim spokornim duhom in željo, da zadoosti za svoje grehe in slabosti, se pri tem poboljša in duhovno prenovi."

In prav to nam bodi pri vsem prizadevanju za ureditev našega življenja v postnem času glavno merilo! Ni mogoče, da bi naše prednike danes "posnemali" do pičice v vseh strogih podrobnostih – saj je tudi Cerkev sama v marsičem že dala olajšanje. Gre za to, da v nas samih in v našem družinskem okolju zbudimo na primeren način pravega spokorniškega duha, da skušamo zadoščevati za vse naše napake in pregreške ter iščemo možnosti za našo duhovno prenovitev in poglobitev!

BOŽIDAR BAJUK

" ZNANSTVENI ATEIZEM "

"... Iz domovine so mi med drugimi tiskovinami poslali tudi časopis, kjer sem v nekem članku (pisal je o vzgoji v slovenskih srednjih šolah) zasledil skoraj v vsakem stavku izraz 'znanstveni ateizem'. Ali bi mi lahko kaj povedali o tem, da si bom na jasnem, saj je bil članek zame zelo nejasen..." Iz pisma sydneyjskega naročnika.

Vsebinsko članka slutimo, o izrazu "znanstveni ateizem", ki ga doma na debelo uporabljajo, pa sem nedavno zasledil dobro razlago v goriškem "Katoliškem Glasu" (29. okt. 1981). Članek ima naslov: "Največja laž – znanstveni ateizem" in naj služi za odgovor Vam vprašanju. Takole se glasi:

ALEKSANDER Solženicin trdi, da je največji greh komunizma – laž. Med njegovimi lažmi pa je največja – "znanstveni ateizem". Namreč trditev, da ateizem, to je: zanikanje Boga, sloni na znanosti. To je največja laž.

V svetu človeških ved ločimo znanost in filozofijo.

Znanost ima za predmet preučevanja narave, njene sile, zakone, oblike, kakor jih človeški čut zaznava in človeški um spoznava. Pri tem se znanstvenik poslužuje raznih aparatov v laboratorijih in pa računov algebre in geometrije. Opazuje, računa, sklepa, potem preverja. Če poskus potrди njegovo sklepanje, pomeni, da je pravilno sklepal; če poskus njegovega sklepanja ne potrди, pomeni, da se je zmotil. Iskati mora naprej, da odkrije resnico. To je znanost in takšne so metode znanstvenega iskanja.

Nekaj drugega pa je filozofija. To je uvidel že Aristotel, ki ni bil najbolj neumen mož, če se še danes pri njem učimo. Ta grški filozof razpravlja najprej o "fiziki", to je o svetu, o naravi; potem se loti "metafizike", to je vprašanj, ki ne spadajo k naravi, temveč naravo presegajo, so "onstran" narave, kot se on izraža. Gre za vprašanja človeškega duha, ki nikakor niso in ne morejo biti predmet naših čutov, našega opazovanja, naših računov, temveč so le sklepanje našega uma, ki išče odgovora tudi tam, kjer ga znanost ne more dati, ker nima instrumentov za to. Med vprašanja "onstran" narave stavi Aristotel tudi vprašanje o Bogu. Kajti njemu je Bog bitje, ki naravo pre-

sega, ki je "onstran" narave in njenih pojavov.

To Aristotelovo gledanje se je vsem poznejšim filozofom zdelo tako naravno, da stavijo vprašanje o Bogu med metafizična vprašanja ali pa imajo celo posebno poglavje filozofije, ki mu pravimo "teodiceja", to se pravi: mnenje filozofov o Bogu.

Nimamo pa nikjer v nobenem znanstvenem priročniku poglavja o Bogu. Ne najdeš ga ne v medicinskih knjigah, ne v fizičnih, kemičnih, bioloških, astronomskih in sličnih učbenikih, preprosto zaradi tega ne, ker se vsak pošten znanstvenik zaveda, da to vprašanje ne spada v njegovo področje, dočim razmišlja o tem vsaka filozofija.

Mislimo, da je sedaj jasno, da vprašanje o Bogu ne spada v področje znanosti, temveč v področje filozofije. Govoriti o "znanstvenem" ateizmu je zato nesmisel oziroma neumnost. Kajti znanost ni niti verna niti neverna. Znanost je znanost.

Pač pa so znanstveniki lahko verni ali neverni. Toda ne kot znanstveniki, marveč kot ljudje. Kot ljudje namreč, ki morejo iz narave, iz sveta brati, da ta ni sam od sebe, temveč da je priklican iz nebivanja v bivanje, da je ustvarjen. Morejo pa to tudi zanikati in tajiti, na kar je opozoril tudi apostol Pavel: "Kar se o Bogu more spoznati, jim je (ljudem) očitno, Bog jim je namreč razodel. Zakaj to, kar je v njem nevidno, se od stvarjenja sveta po delih spoznava (namreč v naravi sami) vidi, njegova večna moč in božanstvo, tako da so neopravičljivi (če Boga ne spoznajo)" (Rim 1, 20).

Zaradi tega, če kak režim, ki svoj ateizem, to je: svoje osebno prepričanje, drugim vsiljuje kot "znanstveno" resnico, je to nasilje in tiranija ter zloraba znanosti.

Jugoslovanski škofje so zaradi tega (s svojo izjavo 8. oktobra) upravičeno protestirali zoper početje z jugoslovansko mladino. Dolžni so braniti svojo čredo pred vsiljivimi kramarji "znanstvenega ateizma", ker "znanstvenega ateizma" ni. Ateizem je le osebno prepričanje, osebni svetovni nazor.

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

BOŽIČNI in novoletni prazniki so za nami. Prepričan sem, da so nas duhovno obogateli. Saj pri nas v Adelaidi je bilo dovolj prilike za to. Iz obrazov ljudi je bilo razbrati, da so bili zadovoljni in polni notranje sreče.

Žal je tudi letos polnočnica na prostem odpadla. Bilo je precej mrzlo in tudi veter je nagajal – tako smo raje ostali v cerkvi. Morda je bilo še bolj doživeto prav ob jaslicah in ubranem petju mladinskega in odraslega pevskega zbora pod vodstvom našega poštvovalnega organista Jožefa Šterbenca.

Tretjega januarja je bila skromna zunanja slovesnost: praznovali smo SVETO DRUŽINO, ki je zavetnik našega verskega središča. Ob tej priložnosti smo imeli B.B.Q. in dohodke namenili za gradbeni sklad nove slovenske cerkvice v Adelaidi. Čistega dobička je bilo 550 dolarjev. Samo loterija je prinesla 217 dolarjev, kar je za naše razmere zelo veliko. Iskrena zahvala gre seveda organizatorjem in vsem sodelavcem. Bog vsem povrni!

In kako je z gradnjo naše cerkvice? Hvala Bogu, vsa potrebna dovoljenja že imamo. Tudi mnogi darovalci, ki se zavedajo, kaj pomeni lastno versko središče, so se že odzvali. Upajmo, da bomo kmalu začeli z gradnjo, ki naj zaključi dobo našega gostovanja. Čim več rojakov bo prisločilo na pomoč, prej bomo prišli do lastnegam pa četudi skromnega svetišča.

Z veroukom bomo pričeli 20. februarja. Ob sobotah bo od 10 do 11 ure pouk za birmance, za prvoobhajance od 11 do 12 ure, glede mladinske skupine, ki je birmo če prejela, se bomo še pogovorili. Starši, pred Bogom in človeško družbo ste odgovorni, da daste svojim otrokom tudi versko vzgojo.

Duhovno obnovo za matere in očete ter za tiste, ki se pripravljajo na zakon, bomo imeli vsako drugo soboto v mesecu ob sedmih zvečer. Vabljeni!

Za dober uspeh novega šolskega leta bomo prosili Svetega Duha na drugo postno nedeljo (7. marca) ob pol desetih. Ta dan bo predvsem mladinska maša in mladina sama bo poskrbela za pestrost bogoslužja.

Dne 5. decembra sta stopila pred oltarjem cerkve v Bridgewater na skupno življenjsko pot Frank Ahlin in Wendy Woolcock. Frank je iz znane in spoštovane Ahlinove družine. Vedno je bil zelo požrtvovalen za razne aktivnosti našega verskega središča. Upajmo, da bo tak ostal tudi v bodoče!

Naj novo družinico Bog bogato blagoslovi!

Pokojna pa moram omeniti dva: dne 8. novembra je umrl pri nas IVAN (Hans) BROCKO in bil pokopan 11. novembra na Central Park pokopališču. Žal več podatkov o njem nimam, pa jih bom skušal kasneje poslati. Naj počiva v božjem miru! – Dne 13. decembra pa je zaspala v Gospodu od trpljenja preizkušana gospa SONJA PAVLOVČIČ. Umrla je v adelaidski glavni bolnišnici ter bila pokopana iz naše cerkve. Iskreno sožalje možu, pokojnico pa priporočam v molitev!

Komaj je šlo božično veselje v zaton, že smo na pragu postnega časa. To je čas, ki zahteva od nas več zbranosti, odpovedi in molitve, da bi se tako čim lepše pripravili na praznik Kristusovega vstajenja. V ta namen bomo imeli vse postne tedne, na vsako sredo in petek zvečer, pobožnost križevega pota, vselej po sveti maši. K tej pobožnosti ste vabljeni vsi, zlasti še očetje in matere. Gotovo imate mnogo dela in skrbi, pa prav zato potrebujete tudi molitev, da bo božji blagoslov večji. Prav ob križevem potu se bomo marsikaj naučili: predvsem potrpežljivosti, ljubezni in odpuščanja. Teh kreposti modernemu človeku posebno primanjkuje. – Obenem bomo pri teh pobožnostih prosili Boga tudi za blagoslov in varstvo pri gradnji naše cerkvice.

Našim rojakom v Berriju sem obljubil, da jih bom obiskal. Tam bom, upam, enkrat sredi februarja, da se spoznamo; in pa za velikonočno pripravo tisti teden pred veliko nočjo. Jim bom pravočasno sporočil datum.

Poslušate adelaidsko slovensko radijsko oddajo? Ne pozabite, da je vsako drugo sredo v mesecu v priredbi našega verskega središča.

P. JANEZ

CELOVŠKE MOHORJEVKE so končno dospеле in so že na razpolago (\$14.– zbirka štirih knjig, poštnina seveda posebej, če jih ne dvignete osebno). GORIŠKE MOHORJEVKE pa so žal še na potu...

izpod

Triglava

MED POTNIKI, ki so našli smrt v letalski nesreči na Korziki, jih je bilo največ iz Ljubljane in njene bližnje okolice, nekaj manj iz mariborske škofije, iz koprške pa le zakonca Pipan iz tolminske fare. Mnoge slovenske župnije so ostale brez vidnih članov svojih občestev, dočim je župnija Črneče pri Dravogradu v tej nesreči izgubila celo svojega priljubljenega župnika, dr. Petra Grobelnika.

Pretrajljiva je slika, ki jo je objavila zadnja januarska številka Družine: pokop 49 žrtev te nesreče v skupni grob na ljubljanskih Žalah (22.jan.). Med njimi je poleg 17 prepoznanih pokojnih kar 32 žrtev, ki jih strokovnjaki kljub vsem naporom niso mogli identificirati . . .

V GORICI so izgubili svojega nadpastirja: nadškof Peter Cocolin se je dne 9. januarja sredi dela nenadoma zrušil, zadet od možganske kapi. Bil je prepeljan v bolnišnico, kjer je na večer 11. januarja izdihnil. Pogreb na dan 14. januarja je pokazal, da so ga imeli zares radi pripadniki obeh goriških narodnosti, slovenske in italijanske. Dobesedno vse mesto se je udeležilo pogreba, trgovine so bile zaprte, zvonilo je po vseh cerkvah. Za pogrebne svečanosti so napolnili verniki največjo mestno cerkev Srca Jezusovega in trg pred njo, da so se potem zvrstili v dolg sprevod do stolnice, ali pa stali ob pločnikih, nadškofu v zadnji pozdrav.

Pokojni nadpastir je vsa leta svoje odgovorne službe ohranil pristno človeško toplino in nepristranost do vseh. Tako si je osvojil tudi srca naših goriških rojakov, ki so radi ponavljali, da je nadškof Cocolin vreden naslednik velikega goriškega nadškofa Sedeja. Bog daj, da bi imel vse te vrline tudi njegov naslednik!

UMRL JE tudi celovski škof dr. Josef Köstner. Dne 7. januarja so v celovski stolnici sv. Petra in Pavla položili njegove zemske ostanke v škofovsko grobnico. Tudi njegova dolgoletna nadpastirska služba je bila težka in zahtevna, saj si je – mnogokrat žal brez uspeha – veliko prizadeval za mirno

sožitje v duhu evangelija med slovenskim in nemškim narodom svoje škofije. Tudi vsebina njegove duhovne oporoke, ki so jo prebrali pri pogrebnih obredih, je bila v glavnem prošnja za spravo med obema narodoma na Koroškem. Ljubljanski nadškof dr. Šuštar se je pri pogrebu v poslovnem govoru zahvalil pokojniku za vse njegovo iskreno sodelovanje. Posebej je omenil njegovo gostoljubnost, ko je po vojni sprejemal številne slovenske duhovnike-begunce, med njimi tudi ljubljanskega škofa dr. Rožmana, ki je leta 1945 stanoval pri njem v Celovcu.

KOMAJ mesec dni pred smrtjo celovškega škofa-zlatomašnika Köstnerja, ki se je zaradi starosti odpovedal škofiji ter jo upravljal samo še kot administrator do imenovanja naslednika, je papež novega škofa tudi imenoval. **Dr. Egon Kapellari** (rojen leta 1936, odšel v semenišče po končanem študiju prava in bil posvečen v duhovnika leta 1961) je bil dotlej dušni pastir za študente v Gradcu. Škofovska posvetitev je bila 24. januarja v celovski stolnici.

Novi celovski škof ima po materini strani tudi slovensko kri, četudi ne obvlada slovenskega jezika. Je pa vseeno spregovoril pri svojem posvečenju tudi v slovenskem jeziku. Že pri prvem srečanju s časnikarji je obljubil, da se bo naučil slovenskega jezika, kajti "naravno je, da škof v jezikovno mešani škofiji obvlada jezike svojih škofljanov".

Novemu škofu tudi naše čestitke!

PLANIŠKO skakalnico velikanko so morali korenito spremeniti na zahtevo FIS-a. Na lanskem tekmovanju je bilo namreč na tej "letalnici" kar preveč padcev – zato so jo nekateri športasi enostavno prekrstili v "padalnico". Nujno je bilo treba zaradi razvoja tehnike skakanja spremeniti njen profil. Dela na skakalnici so bila uspešno zaključena v začetku decembra. Pri skakalnici so zmanjšali naklon in popravili zaletišče, kar pa bo – kakor pravijo izvedenci – oteževalo doseganje velikih daljav.

BLOŠKI FARANI so ponosni na svojih štirinajst cerkva, je ob blagoslovitvi zvonika cerkvice na Runarskem povedal škof dr. Ladislav Lenič. Vsa povojna leta so pokazali dosti dobre volje in poguma pri raznih obnovitvah, saj revolucija tudi in še zlasti cerkvam ni prizanesla. Runarsko je vasica na začetku Bloške planote in ne šteje niti dvajset hiš. Njena cerkvice Materne božje je bila med vojno požgana in tudi zvonik je končal v razvalinah. Kljub malemu številu vaščanov so verniki nekaj let po vojni svojo cerkvico rešili popolnega propada. Takrat so jo prekrili in popravili notranjost. Zdaj pa so se spravili še na novo zunanost in k tej je prišel seveda na vrsto tudi zvonik. Lepo ob-

novljen krasi cerkvico in daje tudi celi okolici še prijaznejše lice.

FILM po Jurčičevem romanu Deseti brat pripravljajo v domovini. Snemanje so zaključili ob koncu novembra na gradu Snežniku in njegovi okolici. Režiser filma je Vojko Duletič, med igralci pa so znana slovenska imena filmskega platna: Branko Miklavc, Janez Vrhovec, Bert Sotlar, Štefka Drolc in drugi. Upajmo, da nas film ne bo razočaral kot nas je že marsikateri doslej . . .

V DOMOVINI se mnogo govori in piše o problemu starih šolskih poslopij in raznih drugih podobnih objektov na Bovškem. Pa se več ali manj le govori in piše, poslopja pa medtem počasi propadajo. V samem Bovcu so prazni stara osnovna šola, nekdanji dijaški dom in pa nekdanji hotel Kanin. Prav tako so prazna poslopja osnovnih šol v Plužni in Logu pod Mangartom ter v Čezsoči. . . Enako hud problem so propadajoči počitniški domovi v Trenti – Orel in Planika, Kanjavec in Razor v Soči. Pravijo, da ni denarja za obnovo, pa tudi ne smisla za razvoj turizma. In celo to dodajajo govoricam, da nameravajo Tolminci počitniške domove ponuditi v upravo Vojvodincem in Dalmatincem . . .

ZANIMIVO statistiko o proizvodu Jugoslavije in posameznih republik je prinesla slovenska revija "Razgledi". Po njej je družbeni proizvod na prebivalca v ameriških dolarjih za leto 1980 naslednji: celotna Jugoslavija 2.400, Slovenija 4.936, Hrvaška 3.022, Vojvodina 2.765, ožja Srbija 2.300, Makedonija 1.616, Kosovo 676, Črna gora 1.534, Bosna in Hercegovina 1.549. Komentarja menda ni treba, saj so številke same dovolj zgovorne. . .

FRANC ŠETINC, sekretar predsedstva centralnega komiteja komunistične partije Slovenije, se je 1. februarja oglašil k razpravi o čistosti slovenskega jezika, ki se že nekaj tednov vleče med našimi jezikoslovci. Očitno mu je šlo na živce, saj je bilo med drugim tudi javno povedano, da naš jezik občutno ogrožajo delavci iz drugih jugoslovanskih republik, ki so na delu v Sloveniji. Šetinc je na lep način opozoril, da te debate o jeziku koristijo klerikalcem, unitaristom in drugim protivnikom politike enakosti vseh narodov Jugoslavije. Delavci iz drugih republik so v Sloveniji popolnoma enakopravni državljani ter imajo pri nas enake življenjske ter delovne usluge. . .

Tako torej pravi vrh: molčite o čistosti jezika, ali pa vas ožigosamo za protidržavni element, ki ga ljudska socialistična oblast ne bo trpela . . .

V SORI PRI MEDVODAH so pred župniščem odkrili doprsni kip pisatelju Finžgarju ob priliki njegove

ve 110-letnice rojstva. Finžgar je namreč v Sori služboval kot duhovnik od leta 1908 do 1918 in to so bila baje njegova najplodnejša pisateljska leta. O pisatelju je ob odkritju govoril Bratko Kreft, blagoslovil pa je kip škof dr. Stanislav Lenič. Slovesnost priznanja pisatelju nesmrtnosti povesti "Pod svobodnim soncem" so poživili tudi člani kulturno-umetniškega društva Oton Župančič iz Sore ter domača godba na pihala.

PREDSTAVNIKI zveznega sveta ter republiških in pokrajinskih izvršnih svetov ter skupnosti za cene so 3. februarja v Beogradu podpisali dogovor, da življenjski stroški v letu 1982 ne smejo zrasti za več kot 17%, maloprodajne cene pa ne za več kot 15%. Dogovor omenja dvig cen v industriji do 14%, v poljedelstvu do 17% in v drugih dejavnostih do 16%. Isti dogovor naj bi reguliral tudi odstopke davka na promet, ki se v letu 1982 ne sme povečati, lahko pa se zmanjšuje sorazmerno z rastjo cen.

Lepo zvenijo takle ukazi za zeleno mizo, kako bo pokazala praksa, pa bomo videli v teku leta. Saj je do zadnjega decembra še dolga vrsta mesecev . . .

100 – LETNICO obstoja slovenske psihiatrije so obhajali v domovini. Tovarna zdravil "Krka" je ob tej priliki priredila seminar o zdravljenju shisofrenije z zdravilom moditendepo. Številni domači in tuji psihiatri so si izmenjali svoje izkušnje pri zdravljenju duševnih bolezni.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

BLAGODEJNOST BOŽJE BESEDE

To govori Gospod: Kakor pride dež in sneg izpod neba in se ne vrača tja, dokler zemlje ne napoji, oplodi in stori, da zabrsti, da sejavcu dá seme in kruha uživalcu, tako je z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne povrne se k meni brez uspeha, dokler ne opravi, kar sem hotel, in izpolni, za kar sem jo poslal.

Iz 55, 10—11

Evangelij:

Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob morju. In zbralo se je pri njem mnogo ljudstva, tako, da je moral sestiti v čoln, vsa množica pa je stala na bregu. In povedal jim je mnogo v prilikah, govoreč: „Glejte, sejavec je šel sejati. In ko je sejal, je padlo nekaj semen na pot in priletele so ptice ter ga pozobale. Drugo je padlo na kamnito zemljo, kjer je imelo veliko prsti; hitro je pogrnalo, ker ni imelo globoke zemlje; ko pa je vzšlo sonce, je uvenelo in, ker ni imelo korenin, je usahnilo. Drugo je padlo med trnje; in trnje je zrastle in ga zadušilo. Drugo pa je padlo na dobro zemljo in je dajalo sad: nekatero stoternega, nekatero šestdeseternega in nekatero trideseternega. Kdor ima ušesa, naj poslušaj!“ In pristopili so učenci ter mu rekli: „Zakaj jim govoriš v prilikah?“ Odgovoril jim je: „Vam je dano razumeti skrivnosti nebeškega kra-

lezobajo. Po Jezusovi razlagi je to hudi duh, ki nas ugrabi. Ni brez razloga, če nas apostol Peter opominja: „Vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče koga bi požrl. Ustavite se mu trdni v veri!“

Mi smo seme. Božja beseda je kakor dež, ki pada z neba, da zemljo napoji, oplodi in stori, da zabrsti. „Tako je z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust,“ beremo pri Izaiju. S tem, kako mi božjo besedo poslušamo in sprejemamo, si sami določamo bodočnost.

Gluho seme ne vzklije. Zaprto je samo vase in zato ostane mrtvo: ne prinese sadu. Kdor je gluha za božjo besedo, se sam obsodi na smrt. Kdor v Kristusa veruje, „ne bo obsojen; kdor pa ne veruje, je že v obsodbi, ker ne veruje v ime edinorojenega Sina božjega.“ Bog namreč svojega sina ni poslal na ta svet, da bi svet sodil, marveč da bi se vsak, kdor vanj veruje, zveličal in imel večno življenje.

Mi smo seme. Če božjo besedo poslušamo, pa nas posvetne skrbi bolj zanimajo, bomo ostali brez sadu. Morebiti to nakazuje zadržanje mnogih kr-

Božja beseda

pa ni dano. Kdor namreč ima, temu se bo dalo in bo imelo; kdor pa nima, se mu bo vzelo še to, kar ima. Zato jim pravim v prilikah, ker gledajo, pa ne vidijo; in ne slišijo in ne razumejo. In spolnjuje se nad njih prerokba, ki pravi: „Z ušesi boste poslušali, pa ne razumeli; z očmi gledali, pa ne videli; zakaj otopeno je ljudstvu in so na ušesa težko slišali in si zatisnili oči: da ne vidijo z očmi ne videli in z ušesi ne slišali in s srcem ne razumejo, ker se ne spreobrnili in bi jih jaz ne ozdravil.“ Srečno vam povem: Mnogi preroki in pravični so želeli videti, in niso videli; in slišati, kar vi slišate, pa ne vidite, in niso videli; in slišati, kar vi slišate, pa ne vidite. Vi torej poslušajte priliko o sejavcu: Kadar kdo kraljestva in je ne razume, pride hudi duh in kar mu je vsejano v srce: ta je tisti, ki je vsejan in ne razume na kamniti zemlji je pa tisti, ki besedo poslušajo z veseljem sprejme; nima pa v sebi korenine in in jo tisti, ki zaradi besede nastane stiska ali preganja; tisti, ki se pohujša. Seme, ki je med trnjem, pa je tisti, ki besedo poslušajo, pa mu posvetne skrbi in zapeljivost bogastva in je pa tisti, ki besedo poslušajo in umevajo; ta torej daje sad, nekateri stoternega, nekateri šestdeseternega in nekateri trideseternega.“

Mt 13, 1—23

ščenih ravno v naših bogatih deželah. Denar, premoženje, uživanje, delo . . . to je trnje, v katero se mnogi tako zapletejo, da za Boga ni več časa. Zaduši se, kar je že bilo vzkliko in vztrastlo v njihovih otroških letih. Dušo polagoma zamorijo, ker napajajo le telo in njega strasti. Trnje raste in bode, bode njih same in tudi druge. Mi smo seme. Če ne obrodimu sadu, bomo kakor mladike, ki se vržejo ven in usahnejo; poberejo jih in vržejo v ogenj, da zgorijo.

Ne moremo se izgovarjati, da se pač nismo sami ustvarili; da ne moremo kaj za to, če „smo pač taki“ – kamniti ali s trnjem obraščena njiva. Ne moremo se tolažiti, češ: kar se s semenom, božjo besedo, zgodi, to mene – njivo – ne prizadene. Mi smo seme. Kar se s semenom zgodi, to je naša zgodba.

V. GOTTHARDT

OB JEZUSOVI priliki o sejavcu in semenu se nam kar samo stavi vprašanje, KAJ OGROŽA NAŠO VERO? Kje so glavni vzroki, da vrženo seme tolikokrat ne obrodi? Menim, da moramo tu poudariti predvsem tri stvari.

Prvo je neznanje. Mnogo kristjanov je vse premalo poučenih o veri, da bi se mogli uspešno upirati sofizmom sodobnega življenja. Zato pa take katoličane zamaje vsakdo, ki zna „prodajati“ od praga do praga nekaj novega na verskem polju. Ker lastne vere ne poznajo dovolj, je ne znajo ceniti: še tako zgrešeni nauk jih pritegne. To pa vemo, da je hudobni duh najbolj pretkan in zato najbolj nevaren, kadar se uprta proti svetlu.

lijo ostati zvesti.

Druga nevarnost za našo vero je želja po prevelikih življenjskih užitkih. Geslo modernega človeka je: uživanje. Ves svet drvi za čim večjimi užitki, ničesar več noče imenovati greh, za vse se najde izgovor. Toda brez žrtev in zavestnih odpovedi ne moremo ostati čisti. Vere pri veliki večini ne majo zunanji viharji, ampak notranje življenje, ki je popustilo grehu in se predalo sli. Takim, ki živijo čisto življenje, je lahko verovati. Iz številnih primerov v preteklosti je jasno, da se največji verski dvomi rode na ruševinah moralnega reda. Pa tu ne gre samo za seksualne užitke. Vsako pretiravanje v hrani, zabavi, obleki . . . vodi do odklona.

Tretje, kar ogroža našo vero, pa je strah pred javnim mnenjem, zasmehovanje in preganjanje. Res je v družbi težko biti drugačen, včasih drugačen od vseh. Nekateri se nam čudijo, drugi nas pomilujejo, mnogi nas zaradi naše vere tudi prezirajo ali celo sovražijo. Javno mnenje danes ploska nemoralni, umorom nerojenih otrok, ločitvam zakonov . . . Dolge litanije bi lahko našteval. Kako vse to potegne človeka za seboj, vsaj v molku, četudi drži staro pravilo: Kdor molči, soglaša! Zato molčati vselej ni mogoče in ni prav.

Kakor se voda v posodi izravna takoj, ko jo prilije, tako bi želela družba, da bi bili vsi njeni člani enako misleči. Vsak drugače misleči od večine moti in vznemirja. Tako so vznemirjali prvi kristjani poganski svet – in zmagali v potrpljenju. Če bi v strahu molčali in se – vsaj na zunaj – pridružili večini, bi od njihovega krščanstva prav ničesar ne ostalo . . .

Njiva ali seme?

„KRISTUS je sejavec, božja beseda je seme, mi pa smo njiva. Seme pade pri nas ali na skalo, ali poleg pota, ali med trnje, ali pa na dobro zemljo.“ Tako smo vajeni slišati.

Današnji evangelij nas zato morebiti malo presejati. Tu – pri evangelistu Mateju – nam Kristus pove, da mi nismo njiva, marveč seme. Kar se s semenom zgodi, to se zgodi z nami. Tu smo prizadeti mi sami in ne božja beseda.

Če božje besede ne sprejememo, smo mi tisti, ki se s tem postavimo poleg pota; ko priletijo ptice, nas

izpod sydneyjskih stolpov

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu so vsako nedeljo ob 9:30 dopoldan. Nedeljski dolžnosti pa lahko zado- stite že s sobotno vigilno mašo ob sedmih zvečer. Spoved je pred vsako mašo, važno je le, da pridete pravočasno, ker se sveta maša prične točno.

PEPELNICA – začetek posta, je letos v sredo 24. februarja. Pri nas bo ta dan ob sedmih zvečer sveta maša s spokornim obredom pepeljenja. Začnimo postni čas z resnim namenom, da se hočemo duhovno prenoviti in se pripraviti na veliko noč!

POSTNE SREDE bodo v Merrylandsu v znamenju resne priprave na praznike. Vsakokrat bo ob sedmih zvečer sveta maša s postno pobožnostjo v raznih oblikah. Seveda bo na vrsti tudi tradicionalni križev pot in pa žalostni del rožnega venca.

POSTNA POSTAVA, kakor jo je nedavno objavil kardinal Freeman, nam naroča tole:

1. Postni čas je namenjen spreobrnjenju in pokori. Pepelnična sreda in vsi petki v letu so posebni dnevi za spokorna dejanja. Na navadne petke v letu zdaj sicer ne veže več zdržek od mesa (razen na petke v postnem času), zato pa nam Cerkev priporoča druga spokorna dela. Vsakdo lahko najde številne načine, s katerimi dela pokoro. Morda se bo zdržal kajenja, pijače, zabave... ali pa opravil kako delo usmiljenja, daroval za uboge, obiskal kakega bolnika ali komu napravil kako uslugo... Dejanje samo ni toliko važno kot duh spokornosti in duh ljubezni do bližnjega ter pripravljenost za dobra dela.

2. Vsi petki v postnem času so dnevi zdržka od mesa. Dovoljene pa so mesne juhe in mesne začimbe.

3. Na pepelnično sredo in na veliki petek je strogi post: smemo se le enkrat na dan dositega najesti in

ne smemo uživati mesa. Sta pa dovoljena poleg glav- nega še dva manjša obroka hrane. Post veže vse od 21 do 60 leta starosti. Od posta pa so opravičeni bolniki in težki delavci.

4. Starši naj bi navajali otroke, ki se še niso dolžni postiti, k prostovoljnemu zatajevanju in odpovedi v stvarih, ki niso nujno potrebne. Te vaje utrjevanja volje in značaja so važne za kasnejše življenje.

Poleg posta priporoča kardinal tudi vestnejše iz- polnjevanje poklicnih dolžnosti, resen napor za zbranost v molitvi in več molitve, pogosto preje- manje zakramentov sprave in obhajila, udeležbo pri sveti maši tudi izven nedeljske dolžnosti, dejanja ljubezni in pomoči do bolnih in potrebnih.

PRVI PETEK in PRVA SOBOTA (5. in 6. marca): obakrat je po večerni maši običajna pobožnost. Kdor ima predaleč do nas, naj se te dni udeleži maše in prejme zadostilno obhajilo v svoji župni cerkvi!

POSTNO ROMANJE v Campbelltown bomo imeli na drugo postno nedeljo, 7. marca. Tam bo ob dveh popoldan križev pot na prostem, pri dvanajsti postaji pa sveta maša. Priložnostni govor bo imel afriški misi- jonar p. Evgen.

Rezervirajte si to nedeljsko popoldne za našo skupno versko prireditev. Povabite s seboj rojake, ki ne bodo brali tega oznanila. Bodite apostoli za dobro: ne bojte se govoriti o tem med prijatelji in znanci! Božji sovražniki so neprestano na delu s svojo propa- gando, mi pa spimo in molčimo...

Pred omenjeno nedeljo romanja opravite spoved, pa tudi mladini naročite, naj v čim večjem številu pri- stopi k svetemu obhajilu.

Pot v Campbelltown je večini že znana. Za ostale pa to kratko navodilo: Kraj je franciškanski samostan in dober kilometer ven iz Campbelltowna na Camden Road. Imenuje se "Maryfields". Iz Liverpoola se peljite do Cross Roads, tam krenite na F56, Campbell- town Road. Da prihranite na času, se ne peljite skozi mesto Campbelltown, ampak vzemite en izhod kasne- je, namreč Buli. Ko tu zapustite Freeway in obrnete na levo, boste takoj opazili na levi strani postaje križe- vega pota na prostem.

Na svidenje torej 7. marca v Campbelltownu!

AFRIŠKI MISIJONAR P. Evgen, ki je še med na- mi, nam bo na soboto 27. marca in na soboto 3. aprila zvečer po maši pokazal zanimive filme iz svojega misijona. Predolgi bi bili za en sam večer. Pridite v čim večjem številu obakrat v naše versko središče! Ob pogledu na afriške razmere bomo znali bolj ceniti svoje blagostanje in začutili bomo morda lastno misi- jonsko dolžnost. Vsi vabljeni!

BRISBANE ima slovensko službo božjo v nedeljo 28. februarja ob šestih zvečer, St. Mary's, South Brisbane, vogal Peel in Merivale Sts. Pred mašo bo prilika za spoved, saj je ta dan prva postna nedelja.

WOLLONGONG: mesečna služba božja v nedeljo 14. marca ob petih popoldan v Vila Maria kapeli. Naslednja maša bo na velikonočno nedeljo, 11. aprila. Pred mašo spovedovanje.

CANBERRA ima slovensko mašo na nedeljo 21. marca ob šestih zvečer, St. Bede's, vogal Nuyts in Hicks Sts., Red Hill. Prilika za spoved.

NEWCASTLE ima izredno – postno – slovensko službo božjo na tiho nedeljo (5. postna) dne 28. marca ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo prilika za spoved, po maši običajna čajanka v dvorani.

GRADNJA DVORANE bo po kar predolgem premoru spet napravila korak naprej. Zidar z dvema pomočnikoma bo zidal pri prednjem delu dvorane, kjer so sanitarije, zgoraj pa balkon. Naročili smo belo in rjavo opeko, zunanja in notranja vrata ter osem oken. To delo bo mogoče izvršiti z darovi, ki so prišli v gradbeni fond za božične praznike. Potem bo naša blagajna zopet prazna in delo bo spet zastalo – razen seveda, če se število novih rojakov oglasi s svojimi darovi. Zato spet trkam na slovenska srca in prosim! Rad bi, da bi dvorana dobila streho in bo vsaj za silo uporabna. Kdor ima opraviti z gradnjo, razume, kako cene rastejo. Zato so potrebne znatne vsote. Pa tudi z manjšimi zneski bi šli naprej, če bi se vsi rojaki odzvali in darovali. Koliko jih je še, ki imajo gluha ušesa, kadar je treba kaj prispevati za skupne namene.

BOG POVRNI VSEM, ki ste za božične praznike poslali dar v razne namene našega verskega središča. Vglavnem so bili to naši zvesti rojaki, ki še dolga leta prispevajo v dobrobit našega središča. Novih darovalcev je bilo bolj malo. Hvala tudi tistim, ki za praznike niso mogli prispevati, so se pa zato oglasili z darom v januarju in tudi še sedaj. Svetujem pa, da ne pošiljate v pismih gotovine, ampak Money Order ali pa ček, ker je bolj varno.

Za vse dobrotnike verskega središča opravljamo občasno svete maše, pa tudi v svojih dnevnikih mašah in molitvah se jih redno spominjamo.

ŠTEFANOVANJE je bilo tudi tokrat zelo uspešno. Dvorana v Auburnu je bila polnoštevilno zasedena. Ob prijetnih zvokih Martina Konda in njegovih fantov dobre volje ni manjkalo. Hvala vsem, ki so pomagali kakor koli pri pripravah in organizaciji prireditve, pri postrežbi, s prispevki peciva, nagrad za žrebanje ipd. Vsi izžrebanci nagrad so bili navzoči in so nagrade ta-

koj dvignili, razen enega, ki pa jo je medtem že tudi prejel. Zahvala vsem, ki ste kupili srečke ter vrnili kupone z odgovarjajočim zneskom.

TABORJENJE ns morju (Forrester's Beach), ki ga je za mladino priredilo naše versko središče od 24. do 30. januarja, je lepo poteklo. Dvajset deklet in fantov je ves teden uživalo lepo vreme ter se naužilo sonca in vode. Vsi zagoreli so se vrnili domov. Zahvala gospe-ma Angeli Rožanc in Veri Cetin, ki sta imeli skrb za prehrano, pa tudi s. Mirjam jima je pomagala.

DVE SMRTI moram omeniti, ki jih doslej še nismo zabeležili: Dne 16. januarja 1981 je umrl v Wyong-u, N.S.W., rojak **EDVARD BREZNIKAR**. Rojen je bil 10. avgusta 1903 na Dunaju. Grob je dobil v Ourimbah, N.S.W. Pokojnik zapušča ženo Alojzijo r. Benegalia, hčerko Elizabeth por. Martinuzzi in sina Julijana. – Dne 20. novembra 1981 pa je v Wollongongu umrla **LIDIJA PODBOJ** r. Hvalica. Rojena je bila 24. aprila 1939 v Rocinju kot hčerka Marije in zdaj že pokojnega Alojza Hvalica. Leta 1959 je na ladji "Fairsea" prišla v Avstralijo in se še isto leto v Buli poročila z Edvardom Podboj. Poleg njega je s smrtjo zapustila hčerko Patricijo (21 let) in sina Darrina (18 let) ter brata Lamberta in Pavla Hvalica, v domovini pa mater in še eno sestro. Njeni zemski ostanki bodo čakali vstajenja na pokopališču v Buli.

Obeh pokojnih se spominjamo v molitvah!

KRSTI. – Dvojčka **Ernest Colin** in **Sandi Kevin Lapornik**, Wagga Wagga. Oče Adolf, mati Matilda r. Babšek. Botrovala sta Emil in Katarina Goranec. – Merrylands, 21. novembra 1981.

Stefan Pavel Ivanuša, Bexley North. Oče Jože, mati Marinka r. Sršen. Botrovala sta Milan in Slava Gorišek – Merrylands, 23. januarja 1982.

Anton Joseph Seles, Georges Hall. Oče Jože, mati Ana r. Bako. Botrovala je Slavica Marković. – Merrylands, 7. februarja 1982.

Daniel James Hrast, Duffy, A.C.T. Oče Andrej, mati Annette r. Williams. Botrovala sta Kevin in Rhonda Kelly. – Westmead, 7. februarja 1982.

POROKI. – **Joseph Bernard**, St. John's Park, in **Sonja Hrvatin**, Cabramatta. Priči sta bila Antonio Zappia in Veronika Bernard. – Merrylands, 5. decembra 1981.

Paul John Couper, Warwick Farm, in **Nadia Blaževich**, Canley Vale. Priči sta bila John Krumbek in Annette Couper. – Merrylands, 23. januarja 1982.

Obilo blagoslova novim družinam!

P. VALERIJAN

**NE POZABITE: POSTNO ROMANJE
V CAMPBELLTOWN DNE 7. MARCA!**

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU:

\$250.— N.N. (Sydney); \$70.— Peter Bizjan; \$50.— Ivan Valentič; \$30.— Alojz Golja, N.N.; \$25.— Franc Pongračič, Milan Beribak, Stanko Prosenak; \$22.— Gizela Hozian; \$20.— Marija Spernjak, Bernard Brenčič, Robert Mejač, Vinko Marn, Roman Uršič (v spomin na pok. sina Georga); \$19.— Fr.J. Kasič; \$16.— Frančiška Butinar; \$15.— Ivan Barič, Alojz Titan, Mira Berenyi, Anamarija Zver, Anton Kristan, Marjan Lauko, T. G., Peter Bizal, Frančiška Mulej, N.N.(Clayton, Vic. —pozabil pripisati ime k daru in naročnini), Tomaž Možina, Štefan Kočar, Antonija Šabec, Pavla Zemljak, Dr. Marko Coby; \$11.45 Ivan Cetin; \$11.— Majda Muzlaj, Elza Frank, George Elšnik; \$10.— Kurt Bohl, Josipa Nikolac, Albert Škerlj, Jože Slavec, Ivan Damiš, Franc Plesničar Jr., Anton Žitnik, Alojz Hrast, Štefan Žalik, Maks Štavar, Roman Petelinek, Marcela Bole, Štefka Fretze, Rafač Žičkar, Dušan Novak, Jože Rozman, Franc Danev, Franc Trajnec, Ivanka Študent, Jože Kromar, Stanko Šubic, Jože Kastelic, Stanko Pevc, Vinko Prinčič; \$7.25 Vanda Sperne; \$7.— Emil Sosič; \$5.— Ivan Truden, Jože Plevnik, Elizabeta Čar, Ivan Cvetko, Milka Kregar, Jože Mravljak, Ana Paulin, Jože Krušec, Ivan Lapuh, Jože Lapuh, Marija Boelckey, Tilka Matjašič, Ivan Stanté, Antonija Poklar, Jože Jež, Nikolaj Bric, Andrej Grlj, Jožica Jurin, Anna Erdmanis, Franc Brenčič, Lojzka Vučko, Franc Petelin, Franc Plesničar Sr., Branka Iskra, Dr. Zvonimir Hribar, Marija Habenschuss, Mariana Šmit, Anamarija Colja, Zora Gec, Regina Repolusk, Herman Jaksetič, Franc Janežič, Katarina Hartner, Miro Bole, Marija Peršič, Marija Laurenčič, Davorina Zorzut, Ivan Zelko, Anton Stukely, Karel Štrancar, Anton Kosi, Janez Žnidaršič, Venceslav Ipavec, Anica Smrdel, Martin Šuštarčič, Stanislav Šajn, Paul Vatovec, Anica Hauptman, Alojzija Macorig, Alojzija Paravan, Franc Bresnik, Franc Povek, Anton Jesenko, Franc Erpič, Milena Birska, Ivanka Ban, D.& A. Jakovac, Valerija Pančur, Jože Vuga, Marija Grum, Sofija Krojs, Rado Škofic, Met-

Florence L. Barclay:

Besem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

ČETRTO POGlavJE

JANE SE PONUDI

Vojvodinja je naglo spustila košaro na mizo, na kateri so se rdečile jagode.

»No, moji dobri ljudje,« je rekla nekoliko zadihano, »le vzemite si rož. Nocoj želim na prsih slehernega od vas videti vrtnico. Da se mi nihče ne prikaže brez nje! Nocojšnji koncert bomo krstili 'koncert vrtnic'... Ne, ne, hvala, Ronnie, tale čaj stoji že vsaj pol ure in menim, da bi me že morali imeti toliko radi, da mi ne bi ponujali take godlje. Poleg tega pa tudi nikdar ne pijem čaja. Ko se popoldne zbudim, vzamem viski s sodo in to me potem drži do večerje... O da, vem, draga Mary,« se je obrnila proti Mary, čeprav je ta molčala, »vem, bila sem na sestanku abstinentov in podpisala sem tisti sloviti letak za borbo proti alkoholizmu. Toda še isti dan, ko sem s tiste slavne skupščine šla domov, sem zavila k zdravniku, ki mi je dal neki papir, na katerem piše, da moram brezpogojno vzeti nekaj, kadar začutim potrebo. No, vidite, tako potrebo začutim vsak dan po opoldanskem počitku... Presneta reč,« je spremenila zgovorna gospa predmet svojega govorjenja, ko je pogledala okoli sebe, »Dal, tako pisani in slikoviti kot ste, bi smeli biti samo na odru! Bela flanela, vijoličasta srajca in temno-rdeča kravata. Ko bi bila jaz vaša stara mama, bi vam takoj ukazala, da se greste preobleč! Zaradi vas izgubljam glavo celo stare ženske moje sorte, kako morajo zaradi vas trpeti šele te uboge deklice!... Daj, utihni že!« je pokarala Tommyja. »Beseda, ki si jo pravkar izustil, je prav nedostojna. Ne bodi ljubosumen na Dala. Saj se tvoji pisani obleki čudim še bolj kot Dalovi... Ah, da, Dal, boste portretirali mojega papagaja?«

Mladi slikar, ki je s svojo zadnjo razstavo izzval pravo občudovanje umetniških krogov, je dvignil roke in jih sklenil za tilnikom, se zavalil v pleteni naslanjač, njegove svetleče se oči pa so izdajale, kako ga vse skupaj zabava, ter je rekel: »Tega pa ne, draga vojvodinja. Ponižno prosim za dovoljenje, da naročilo odklonim. Če bi hotel slikati vašega Tommyja, bi moral biti precej imenitnejši

slikar... Vrh tega, le priznanje, bi na tako dobro vzgojenega in olikanega fanta, kot sem jaz, zelo varno vplivalo, da bi bil ure in ure sam s Tommyjem in bi moral poslušati njegove zasoljene pripombe, ki jih siplje kot iz rokava... Gospa, prav rad pa bom naslikal vas. Samo ne s tem slamnikom, kajti že od nekdaj sovražim slamniki na ženski glavi, posebej če je s črno vrvico zvezan pod brado. Naslikal vas bom v tisti lepi črni obleki, ki ste jo imeli sinoči, s čipkami in diamanti v laseh. V levi roki boste držali staro ogledalo s srebnim okvirjem...»

Umetnik je zaprl oči in s sanjavi, mehkim glasom opisoval sliko. Vsi so napeto poslušali. Ko je Garth Dalmain opisoval svoje slike, jih je opisal tako, da si jih kar videl. Če si jih kasneje videl na razstavi, si jih brž prepoznal.

»No in v ogledalu bo videti vašega papagaja. Sliki bomo dali ime Meditacija, kajti po pravilu mora imeti vsaka slika čimbolj bedasto ime. Ko bodo portret pogledovali vaši nasledniki, bodo sliko prekrstili v Vojvodinja, ogledalo in papagaj...«

»Bravo!« je vzkliknila vojvodinja navdušeno. »Res boste morali naslikati ta portret in poslali ga boste na Akademijo. Drugo leto pa pojdemo vsi tja in si ga ogledamo... Oho, kaj vidim! Simons nosi nekaj na pladnju... Kaj pa to pomeni? Brzjojavka! Kaj neki se je moglo zgoditi? Uganite! Upam, da je brzjojavko poslal kak tepec, ki je zamudil vlak!«

V popolni tišini je vojvodinja odprla brzjojavko. Očitno jo je novica precej prizadela, ker je močno zardela in ni mogla do besede.

ka McKean, Beti Rutherford, Anton Cevec, Jože Grilj, Majda Brožič, Zofija Juryszczyk, Ema Simčič, Roman Perko, Olga Lagondar, Ludvik Lumbar,

Hinko Hafner, Rudolf Simonetič, Olga Todorovski, Franc Podobnik, Joseph Ficko, Mario Kranjc, Marija Bertonec, Franc Žabkar, Danilo Gašperin, Ludvik Tušek, Josephine Šabec, Janez Turk, Anica Pegan, Franc Matjašič, Ivan Figar, Anton Muha, Janez Kucler, Olga Zlatar, Jože Juraja, Janez Plut, Gabrijele Borštelj, Friderik Nemeč, Rafaela Bernes, Ana Čarman, Pavel Tonkli, Slavko Tomšič, Joseph Božič, Romana Favier-Zorzut, Janez Virant, Jože Podboj, Ivan Stanjko, Ivan Harej, Marija Slavič, Jože Košorok, Mirko Cizerle, Slavko Fabian, Ivan Kavčič, Anton Šajn; \$4.— Ana Kuri, Albin Kurinčič, Dore Kavčič; \$3.40 Marija Nekrep; \$3.— Ivan Horvat, N.N., Mary Kavčič, Peter Slana, Sonja Clappis, Jože Lipeč, Joseph Šterbenc, Frank Frigula, Ivanka Zuodar, Ivanka Urbas, Jože Novak; \$2.75 Franc Petek; \$2.— Henrik Marksel, Vladimir Menart, Marija Gorjan, Franc Magdič, Ivanka Perko, Martin Telich, Franc Žerjal, Amalija Maljevac, Jože Lenarčič, M. & J. Hartner, Jože Belovič, Maura Vodopivec, Marija Medved, Darko Butinar, Albin Podgornik, Jože Horvat, Štefan Kovač, Mihael Žilavec, Ivanka Kontelj, Martin Pečak, Štefan Močilnik, Marija Čančar, Matilda Vrh, Marija Prosenjak, Ivanka Slavec, Adam Klančič, Alojz Kovačič, Anton Pasič, Miroslav Colja, Mihael Ulcej, Milan Torbica, Matilda Frankovič; \$1.95 Franc Kodrič; \$1.67 Rudolf Kolarič; \$1.— Lidija Bole, Anica Gorup, Ivanka Penca, Matilda Oravec, N.N., Adolf Samsa, Elvira Čuk, Janez Lah, Drago Pinterič, Slavko Kalc, Jakob Tomšič, Mirko Godec, Mira Urbanč, Ivan Bole, Jože Partl, Andrej Pichler.

NAŠIM POSINOVLJENIM MISIJONARJEM – TOGO, AFRIKA:

\$50.— N.N. (Melb.); \$45.— Angela Majerič; \$40.— Dr. Zvonimir in Sonja Hribar; \$20.— Franc Danev, Pavla Habijanec, Nada Slavec; \$15.— Roman Uršič (v spomin na pokojnega sina Georga ob obletnici smrti); \$10.— Ivanka Student, Jože Krušec (za lačne); \$9.— An-

Grad OTOČEC na Dolenjskem

ton Bavdek; \$5.— Karl Mezgec, Antonija Tomšič, Marija Peršič, Marija Laurenčič; \$4.— Vinko Jager.

**ZA VIETNAMSKE BEGUNCE
(ZA LAČNE):**

\$20.— Jože Brožič in druž.; \$15.— Roman Uršič (v spomin pok. sina Georga ob obletnici), Franc Uršič; \$10.— Alojz Golja, Franc Petelin, Josipa Nikolac, Martin Telich, Marija Laurenčič, Anton Kristan (namesto božičnih voščil prijateljem in znancem); \$7.08 je nabrala družina Anton Iskra, Geelong; \$5.— Marija Boelckey, Ivanka Študent.

**MATERI TEREZIJ
V INDIJI:**

\$100.— Roman Perko; \$10.— Ivan Cah (za pohabljenе otroke).

**ZA CERKEV
V NOVI GORICI:**

\$100.— Ana Čarman; \$20.— Frančiška Mukavec.

Dobrotnikom Bog povrni!

Darovi, ki smo jih prejeli v februarju, bodo objavljeni v prihodnji številki.

Jane je mirno vstala, pogledala teti čez rame, prebrala brzojavko in spet mirno sedla na svoj prostor.

»Presneto!« je vkliknila nazadnje vojvodinja. »Presneto! Takole se ti zgodi, če delaš s temi umetniki kot s prijatelji! Pripravila sem ji čudovito nagrado, večjo, kot je vredna sama s svojimi pesmicami vred, ona pa me tako pusti na cedilu zadnji hip! O presneto!«

»Draga teta,« je skušala posredovati Jane, »če pa je uboga Velma nenadoma zbolela za angino in ne bi mogla zapeti niti ene note, tudi če bi bilo treba peti na čast sami kraljici. Saj je napisala, da ji je zelo hudo...«

»Kdo pa tebe kaj vpraša, Jane?« je zaklicala vojvodinja razdraženo. »Nikar mi ne mešaj kraljice tja, kamor ne spada! Ne prenesem, da je kdo nelogičen. Zakaj jo je napadla ta bolezen prav zdaj, ko bi morala priti pet k meni? Ko sem bila jaz mlada, nismo zganjali takih oslarij! Zdaj so si izmislili nekakšen apendicitis, samo da lahko rečejo ljudi! V mojem času so rekli, da te je 'pregnalo' in dali so ti ricinusa, pa si bil zdrav!«

Myra Ingleby se je kar dušila od smeha, Garth Dalmain pa je zašepetal Jane na uho: »Ne prenesem, da je kdo nelogičen!«

Jane je samo odkimala z glavo in se sploh ni nasmehnila.

»Tommy hoče imeti ribeza!« se je oglasil papagaj.

»Dajte mu ga, za božjo voljo!« je vzkliknila vojvodinja.

»Toda, draga teta, ribeza nimamo!« je odvrnila Jane.

»Ne prerokaj se,« je zarežala nanjo vojvodinja, »saj dobro veš: če reče ribez, hoče imeti nekaj rdečega!«

Po teh besedah je skočilo kakih pet ljudi, da bi postregli papagaja, Jane pa se je delala, kot da ne razume znakov, ki jih ji je dajal Garth.

»Nimam kaj odgovoriti na brzojavko, Simons,« je rekla vojvodinja. »Važno je le to, kako bomo stvar izpeljali. Pol ljudi iz okolice bo prišlo sem samo zato, da slišijo Velmo, ta pa leži v Londonu, češ da ima neki apendicitis, no, tisto drugo pravljico! Vrag naj vzame to babo! bi rekel moj Tommy.«

»Jezik za zobe!« se je oglasil papagaj.

Vojvodinja se je zasmejala in že boljše volje sedla.

»Draga vojvodinja,« je začel Garth z najbolj prepričljivim glasom, »živ krst ne ve, da ste za nocoj povabili slavno Velmo. To je bila vendar vaša skrivnost, vaše nocojsnje presenečenje, mar ne?«

»Natanko tako!« je vzkliknila vojvodinja. »Zato je še toliko slabše, da mi gre ta ženska vse skupaj pokvarit. O ta presneta...«

»No, torej,« je nadaljeval Garth, »ker nihče ni vedel, da je imela priti Velma, nihče ne bo razočaran. Večer bo kljub temu lep...«

(Nadaljevanje)

Sveta božja Mati, dobrotljiva in vzvišena, prosi za nas, svojega preljubega Sina, naj nam odpusti vse naše grehe (Frančiškova molitev k Devici Mariji).

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Božič nas je blagoslovil z lepim vremenom. Zato je bila polnočnica na prostem izredno lepo obiskana. Sodelovanje pri bogoslužju je bilo vzorno in hvaležen sem vsem, ki so k temu pripomogli. Zahvala tudi cerkvenim pevcem, ministrantom, Franku in Feliksu Šajn za skrb ozvočenja ter električno dekoracijo votline. Za svetlobno okrasitev enega izmed velikih borov pred Baragovim domom je poskrbel Škrabov Vinko, veliko zvezdo je namestil na drevo za votlino Razborskov Roman.

Vsekakor smo tako božične kot novoletne praznike lepo obhajali. Tudi obhajil je bilo zelo veliko.

Božične kuvertice so letos za vzdrževanje našega verskega središča prinesle lepo vsoto: 5.210,95 dol. Bog povrni vsem darovalcem!

+ Morda vas bodo zanimale tele številke iz kronike našega verskega središča v Kew: V preteklem letu smo imeli pri nas 24 krstov in 19 porok (eno poveljavljenje civilne poroke). Spovedi nismo šteli, obhajil pa je bilo razdeljenih okrog devet tisoč. Za prvo obhajilo smo pripravili osem otrok, za birmo trinajst in dve odrasli osebi. Obiskov bolnikov je bilo to leto 118, obhajil bolnikov 79, svetih maziljenj pa je bilo podeljenih 13. Smrtnih primerov med nami v Viktoriji je bilo zadnje leto 24. — V našo Slomškovo šolo je bilo preteklo leto vpisanih 32 otrok.

+ Med tremi tedni naše počitniške kolonije na morju me je v Kew nadomeščal afriški misijonar p. Evgen Ketiš, ki se te mesece mudi med nami v Avstraliji. Kar dva pogreba je moral opraviti.

Dne 9. januarja je v Melbourne Royal Hospital-u končala svojo zemsko pot gospa ANICA KODRIČ, ki je s svojo družino živel v North Altoni. Zadnje tedne je kar vidno slabela in končno tako nepričakovano je kar vidno slabela in končno tako nepričakovano je podlegla zahrbtni bolezni leukemiji. Komaj dan prej je bila prepeljana v bolnišnico, iz katere se ni več živa vrnila. Pokojnica je bila rojena v družini Sivec, dne 6. junija 1934 v Desklah. Leta 1951 sta se z Jožetom Kodričem poročila v begunskem taborišču Bagnoli

pri Neaplju, naslednje leto (v maju 1952) pa ju je ladja "S. S. Nelly" pripeljala v Avstralijo. Tu sta si ustvarila svoj domek in našla mnogo prijateljev, ki so Kodričevo družino cenili in jo radi obiskovali. Poleg moža zapušča pokojna Anica še že odrasla sina Stanka in Jožefa.

Tako k večernemu rožnemu vencu ob krsti, kakor naslednji dan k pogrebni maši in pogrebu so se zbrali številni znanci v farno cerkev sv. Leona v North Altoni. Izredno visoko število prisotnih je jasno pričalo, kako priljubljena je bila pokojna Anica, ki bo čakala vstajenja na pokopališču Memorial Park.

Pokojnico priporočam v molitev, njenim najbližjim pa iskreno sožalje!

Dne 20. januarja pa je na svojem stanovanju v Hawthornu nenadoma končal zemsko življenje rojak MIRO (UGO) KLANČIČ, zadet od srčne kapi. Pokojnik je bil rojen 10. julija 1927 v kraju Miren pri Novi Gorici. Po poklicu je bil čevljar in je živel v Avstraliji že od leta 1951. Nekaj časa je bil v Južni Avstraliji. Ostal je samski.

Ob krsti smo v naši cerkvi za pokoj njegove duše zmolili rožni venec, na petek 22. januarja po maši za dušniki pa je bil pogreb na keilorsko pokopališče.

Iskreno sožalje bratu Adamu in sestri Ani por. Maraga ter ostalim sorodnikom. R. I. P.

+ K porokam moram tokrat seči malo delj nazaj, ker je zanje v decembrski številki zmanjkalo prostora. Prva še neobjavljena je bila v naši cerkvi 14. novembra: ženin je Vinko Vidmajer (rojen v Mravnici in krščen v Primorskem Dolcu), nevesta pa Jožica Žugič. (rojena v Novem mestu in krščena v Kostanjevici na Krki). — Dne 12. decembra je kot nevesta stopila v cerkev sv. Terezije, Essendon, Tatyana Irena Ogrizek ter dobila za zakonskega druga Karla Viti. Oba sta seveda že tukaj rojena: nevesta v Footscrayu (krščena v St. Albansu), ženin v Coburgu (krščen v Essendonu). — Na soboto 19. decembra sta si pred našim oltarjem obljubila zvestobo Peter Baša in Anna Žužič. Ženin je po rodu iz Istre (rojen Basiči, krščen v Grdoselu), nevesta pa je rojena v Avstraliji in sem jo krstil pri nas. — Dne 21. decembra sta se v naši cerkvi poročila Slavko Štampek in Nina Bosnič. Nevesta (rojena v Kopru in krščena v Veliki Dolini) je kot otrok prišla s starši v Avstralijo in je — kakor mati — po poklicu učiteljica. Z ženinom (rojen v Samoboru in krščen v Veliki Dolini) se je spoznala na počitnicah v domovini in je zdaj prišel v Avstralijo ponjo. V januarju je svojo slovensko-avstralsko ženko odpeljal v Slovenijo. — Dne 24. januarja je Mauro Gava (iz tržaške družine, rojen v Carltonu, krščen v Collingwoodu) v naši cerkvi pričakal svojo izbranko Jenny Tessieri (rojena v Reservoirju in krščena v Lalorju). — Teden kasneje,

31. januarja, pa sta rekla svoj "Da!" pred našim oltarjem **Kevin Hervatin** in **Mary Mandelj**, oba iz znanih naših družin, rojena v Melbournu in krščena v Clifton Hillu.

Naj omenim še poroko v Geelongu (cerkev svete Družine v Bell Parku) dne 30. januarja: **Rose Marie Bole**, že tukaj rojena, je bila nevesta, ženin pa **Andrew Kennedy**. — In za konec naj dodam še poroko, ki je bila sklenjena 24. oktobra v Buenos Airesu v Argentini. Tja je namreč odšla po svojega izbranca **Barbara Baraga**, saj se je od tam s starši pred kakimi šestimi leti priselila med nas. Njen ženin je bil že v Argentini rojen **Peter Zorko** in z njim se je Barbara po poroki vrnila v Avstralijo.

Vsem poročnim parom iskrene čestitke s prošnjo po obilnem božjem blagoslovu na novo življenjsko pot!

+ Tudi v krstni knjigi moram seči precej nazaj, ker v decembrski ni bilo mesta za krste. — Dne 14. novembra smo krstili **Wendy Uršulo Anno**, novo članico družine **Cestnik**. Matija in Pavla r. Kosar sta jo prinesla iz Hallama. — Družina **Stanka Gregoriča** in **Ide** r. **Zakšek** v St. Albansu pa je dobila sinka, ki mu bo ime **Emil Matthew**. Krščen je bil 15. novembra. — Dne 12. decembra sta krščevala **Vinko Erjavec** in **Marian Theresa** r. **Donovan**, East Kew. Sinku bo ime **Mark John**. — Zadnji krst leta je bil v naši cerkvi 20. decembra: **Milivoj Colja** in **Helen Stephanie Szabolics** (Essendon) sta dobila sinka, ki ga bosta klicala **Christopher Michael**. — Dne 2. januarja pa se je s punčko pričela "krstna sezona" novega leta, **Nathalie Louise Waiping** (to zadnje ime je kitajsko in pomeni "plemenita cvetka") je razveselila družino **Li**.

iz Caulfielda sta jo prinesla **Gregory Chi Sek** in **Yelka r. Pinterič**. — Na dan 9. januarja pa je krstna voda obtila **Gabrijelo**, hčerko **Milana Pirca** in **Jelke r. Sevšek**. Prinesli so jo iz St. Albansa.

Vsem srečnim družinam iskrene čestitke!

+ Vsi trije tedni naše počitniške kolonije na morju so potekli brez nesreč, pa tudi drugače so bili udeleženci zelo zadovoljni. Njih število je bilo sicer manjše kot pretekla leta, kaj občutno zlasti v drugem in tretjem tednu, ker smo sprejemali tako dekleta kot fante le do približno štirinajstega leta. Bilo pa je zato tudi drugi in tretji teden prijetnejše družinsko vzdušje, manj skrbi in komaj kaj slabe volje. Tudi oskrbnikovo poročilo o našem tritedenskem bivanju je bilo tokrat zelo pohvalno. Menim, da je ideja: tudi v drugem in tretjem tednu imeti poleg kuharic še nekaj družin oz. odraslih, zelo posrečena. S tem kolonija kljub dnevnemu redu izgubi institucijski značaj, četudi družinski (kot naravno v prvem tednu) ne prevladuje.

Prvi teden nas je bilo vseh skupaj 42 oseb, odraslih in otrok. Za kuhalnico je zgrabila **Magdalena Tomšič**, ostale mame, zlasti **Marta Jelenko** iz Geelonga, pa so pomagale in nihče ni bil lačen.

Drugi teden je bilo vsega skupaj 36 oseb, nekateri samo za nekaj dni. Deklet je bilo 18. Skrb za kuhinjo je prevzela **Fani Šajn** ob pomoči **Ivanke Tomšič** ter **Anice Smrdel**. Da deklicam ni bilo dolgčas, sta poskrbeli **Irena Birska** in **Ingrid Roeder**.

Najslabše je bil obiskan tretji – fantovski – teden: vsega skupaj 33 oseb, nekaj od teh le za par dni. De-

K SLIKI: Nasmejani obrazi drugega tedna naše kolonije v Mt. Elizi

Zgoraj: **Mary Raguz**, vodja večernih zabav, z nastopajočima **Diano Muzlaj** in **Kathy Erjavec**.

čkov je bilo prijavljenih 13, njih "dolgčas" pa sta kaj uspešno preganjala Jože in Slavko Vučko. Za kuhinjo je skrbela ista trojka kot lansko leto: Jožefina Hvala, Rozi Gregorič in Janja Sluga.

Odličnim kuharicam vseh treh tednov kolonije naj bo na tem mestu izrečena iskrena zahvala. Bog naj povrne za vse! Enako obema dekletoma in fantoma za skrbno pomoč pri pažnji otrok.

Letos nisem pripravil o koloniji posebnega članka in tudi slik za objavo skoraj ni (le od drugega tedna, ko je slikala Irena, dočim se je meni pokvaril aparat). Pa ste vseeno lahko prepričani, da so bili vsi trije tedni udeležencem užitek, polni sonca in vode ter zdravega razvedrila. Vreme je bilo vse tri tedne na naši strani: komaj kak dan je odpadel za kopanje – nekateri dnevi so nas pa kar po trikrat zvalili na obalo. Res škoda za vsako prazno mesto počitniške hiše, ki nam že sedem let tako dobro služi!

Nisem še imel časa za končni obračun, ki bo pokazal, če smo finančno z glavo nad vodo. Upam, da smo. Rento za prostor pa sem že odpravil ter si spet z depozitom zagotovil prve tri tedne prihodnjega leta. Upam, da sem prav storil, saj so tudi drugi kandidati, ki bi radi Greyfriars za januarске počitnice. Spet bo hiša naša – če bomo seveda še živi in zdravi. . .

Tudi vsem udeležencem, tako družinam kot deklam in dečkom, se iz srca zahvaljujem za sodelovanje (in potrpljenje, ki so ga imeli z mano). V naslednjem januarju pa na svidenje v Mt. Elizi!

+ Ker sem v avgustu pustil za sabo četrto stoletja kar sem stopil na avstralska tla, so se v teh mesecih naravno pričele srebrne poroke tistih, ki sem jih takrat na raznih koncih Melbournu poročal. In teh srebrnih porok bo v naslednjih letih kar precej – vesel sem, da še držijo in nič ne bo napak, če ob srebrnem jubileju par pred oltarjem obnovi svojo zvestobo.

Tako smo imeli na večer 29. decembra v naši cerkvi kar dve srebrni poroki hkrati, kakor sta se para skupaj poročila na 29. decembra 1956 v cerkvi sv. Jakoba, North Richmond. Pred oltar sta stopila RUDI in EMA (r. Jelenič) ISKRA iz East Keilorja ter HERMAN in EMILIJA (r. Rutar) JAKSETIČ iz St. Albansa. Prepričan sem, da ni sedanji ponovni "hočem" prišel prav nič manj iz srca kot tisti preu 25-imi leti. Obema paroma ob jubileju iskrene čestitke in naše želje, da gresta v zdravju in blagoslovu zlatemu jubileju naproti.

Tudi druge pare, ki se bodo v kratkem zblesteli v srebru, vabim, da se dogovorimo za ponovno srečanje pred oltarjem. Zakaj pa ne? Lepo bo!

+ P. Evgen, naš afriški misijonar, se bo vrnil med nas v postnem času. Naprosil sem ga, da bi nas s postno

tridnevnic pripravil na velikonočne praznike. Prišel bo za drugo marčno nedeljo, da bo imel mašo in govor postne priprave za rojake v Geelongu in St. Albansu. Postno tridnevnic bomo pri nas v Kew pričeli na praznik sv. Jožefa (petek 19. marca) zvečer ob pol osmih, nadaljevala se bo naslednji dan (na soboto 20. marca) ob isti večerni uri, končala pa na nedeljo (21. marca) pri obeh mašah. Na oba večera bomo šli po končanem bogoslužju v dvorano, kjer nam bo pater pokazal zanimive filme iz svojega misijona.

Ne pozabite torej datume: **petek 19. marca, sobota 20. marca in pa nedelja 21. marca!** Če se le hočemo, pa se bomo lepo pripravili, da bodo prazniki čim boljše. **Vsi iskreno vabljeni!**

Misijonske filme si bodo lahko ogledali tudi geelongški in sentalbanški rojaki. V St. Albansu bomo šli po maši na drugo nedeljo v marcu v enega izmed razredov farne šole, v Geelongu pa se bomo zbrali na ponedeljek po drugi marčni nedelji zvečer ob sedmih v sobi farne šole, kjer ima tamkajšnji slovenski pevski zbor svoje redne vaje. V obeh naselbinah: **vsil vabljeni!**

+ Večerno mašo z obredom pepeljenja bomo imeli na pepelnično sredo (24. februarja). Pepeljenje bo tudi na prvo postno nedeljo pri obeh mašah. Večerna maša bo tudi na prvi petek v marcu (5. marca). Postno pobožnost bomo skozi ves post sproti oznanjali pri nedeljskih mašah za teden naprej. Vzemimo post resno in ne pozabimo: naj naše odtrgovanje v jedi in drugih užitek koristi bratom in sestram, ki umirajo od lakote. To bo najlepša priprava na veliko noč.

+ Pouk SLOMŠKOVE ŠOLE našega verskega središča se bo v februarju pričel. Imeli ga bomo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Starši, izrabite lepo priliko za vašega otroka! – Pouk priprave za prejem prvega obhajila bo vsako soboto ob dveh. Zdaj še ni gotovo, če bo tudi dovolj priglašencev za pripravo za birmo.

+ Kdor obiskuje našo Baragovo knjižnico, bo videl v njej novo omaro ob levi steni. Ker so bile ostale omare že prenapolnjene knjig, je bil ta dodatek že zelo zaželen. Krasno delo je izvršil brezplačno isti dobrotnik kot vsa dosedanja mizarska dela v knjižnici – Jože Čelhar. Iskrena zahvala in Bog stotero povrni!

ŽE LANI nam je vatikanski časopis "L'Osservatore Romano" povedal, da nameravajo prenesti zemljске ostanke nadškofa dr. Alojzija Fogarja iz Rima v Gorico. Nadškof se je namreč v Gorici rodil in bil tudi velik prijatelj nadškofa Sedeja. Ko je Fogar postal tržaški škof, se je junaško zoperstavil krivicam, ki jih je fašizem delal slovenskemu življu v njegovi škofiji, zlasti še slovenskim duhovnikom. Končno ga je fašistični režim prisilil, da se je odpovedal škofiji in se preselil v Rim. Tamkajšnji Slovenci so ga dobro poznali in so se zlasti povojna leta radi zatekali k njemu v svojih težavah. Po njegovi smrti (leta 1961) so večkrat poromali skupno v grobnico lateranskih kanonikov, kamor so položili njegovo izmučeno telo.

Po novici o prenosu ostankov še nismo nikjer brali, da bi bil namen tudi uresničen.

NA HRVAŠKEM se je v decembru razplamtela borba glede mozaika v cerkvi v Stražemaru blizu Slavonske Požege. Zavod za spomeniško varstvo je "ugotovil", da se "mozaik ne sklada z baročnimi linijami cerkve" in naj se zato uniči. Medtem pa je vzelo zadevo mozaika v roke tudi sodišče, ki je obtožilo župnika Devčiča, umetnika Antona Starčevića in pisatelja Zlatka Tomiča.

Stvar je namreč v tem, da je na mozaiku med hrvaškimi kralji in svetniki oz. svetniškimi kandidati

upodobljen tudi – pokojni kardinal Stepinac. V tem je ves greh imenovane trojke in "neskladanja mozaika z barokom cerkve" – pa četudi so mozaik slovesno posvetili že lani 6. septembra celo ob navzočnosti zdaj že pokojnega kardinala Šeperja.

Toliko let po smrti – pa se spomina Stepinca še boje . . . To odkriva šibkost v partiji, da-jo tako nepomembna zadeva vzemiri. Borba ob mozaiku, ki bi v sleherni količkah svobodni deželi ne vzbudil nikake posebne pozornosti, kaže obenem občutno krizo v odnosih med katoliško Cerkvijo in tamkajšnjimi oblastniki.

V RIMU so 28. januarja proslavili v dvorani škofvske sinode slovesnost stoletnice zgodovinske odločitve takratnega papeža Leona XIII., naj bodo vatikanski tajni arhivi odprti in na razpolago znanstvenikom vsega sveta. S tem je bil storjen zgodovinski korak, ki je omogočil celovitejši pogled na zgodovino Evrope preteklih stoletij, zlasti zgodovino Cerkve same. Znano je, da so takrat nekateri člani rimske kurije ugovarjali, češ da bo s papeževo odločitvijo prišlo na dan tudi marsikaj škandaloznega, ki Cerkvi ne bo v prid. Leon XIII. pa je mirno odgovoril: "Resnica, pa ni važno kakšna, Cerkvi še nikoli ni škodila in ji škoditi ne more!" To stoletje, kar zgodovinarji brskajo po vatikanskih arhivih, je dokazalo, kako prav je imel: marsikaj človeškega so odkrili, pa še več božjega in krepostnega, o čemur se svetu ni niti sanjalo. . .

Vatikanski tajni arhiv med vsemi tovrstnimi zbirkami v svetu sega najdlje v zgodovino, zato jvelja za priznana najvažnejše svetovno središče zgodovinskih raziskav in ima med vsemi najbolj urejeno gradivo. Hrani številne listine, med njimi nad deset tisoč pergamentov in mnogo drugih dragocenih rokopisov.

NAJSTAREJŠI slovenski časopis je danes AMERIKANSKI SLOVENEK, ki izhaja v ZDA že nepretrgoma polnih devetdeset let. Lani je obhajal svoj visoki jubilej, saj je njegova prva številka izšla 3. septembra 1891. Je obenem tudi eden najstarejših etničnih listov v Severni Ameriki. Najbrž ga prekaša za nekaj mesecev samo slovaška JEDNOTA (izšla 12. maja 1891).

Amerikanskega Slovenca je začel v Chicagu Anton Murnik. Ko pa bi že v novembru svojega rojstnega leta moral prenehati, ga je odkupil misijonar Buh, ki je tedaj župnikoval v Towerju v Minnesoti, in tam z izdajanjem nadaljeval. Po nekaj letih ga je odkupila Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota (podporna organizacija, ki med našimi ameriškimi rojaki tudi še živi) v Jolietu blizu Chicaga (leta 1899) in je list še danes njeno glasilo.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

Naj dodam, da so argentinski Slovenci skoraj istočasno praznovali 40-letnico svojega vodilnega časopisa, tednika SVOBODNA SLOVENIJA. Tudi ta jubilej ni malenkost, saj je naša emigracija v Argentini toliko mlajša od severnoameriške. Ta list je začel izhajati ilegalno v Ljubljani pod okupacijo in sicer 22. novembra 1941. Po vojni so njegovi začetniki nadaljevali delo v begunstvu in tako je 1. januarja 1948 izšla prva argentinska številka. Novo okolje svobode in obširnejše zmožnosti so list visoko dvignile na raven odlično urejevanega in široko razgledanega časopisa, ki pa je seveda trn v peti režimu v domovini, kakor je bil že med vojno doma tako okupatorju kakor komunistom. Pri Svobodni Sloveniji je omembe vredno tudi to, da je še vedno v rokah iste urednika kot ob svojem ljubljanskem rojstvu. To je priznani kulturni delavec Miloš Stare, sedanjí predsednik Slovenskega narodnega odbora.

Dasi malo pozno, pa zato nič manj iz srca: Obama listoma naše iskrene čestitke k jubileju! Bog jima daj živeti še dolgo vrsto let – v zgled našim MISLIM, ki naj hrabro korakajo za njima!

HRVAŠKI KARDINAL ŠEPER, ki se je nedavno zaradi starosti odpovedal visoki in odgovorni službi prefekta kongregacije za verski nauk, je 30. decembra umrl v rimski kliniki Gemelli. Zadelo ga je srčna kap. Njegove zemske ostanke so prepeljali 3. januarja v Zagreb, kjer so bile v torek 5. januarja pogrebne slovesnosti. Papež je o njem med drugim dejal: "... V njem se spominjamo človeka Cerkve, ki je pripadal Kristusu vse do smrti, ki je iz svoje zvestobe Kristusu naredil program preprostega, premočrtnega, ponižnega in junaškega življenja. ... Kardinal Šeper je bil močan in neupogljiv, prav kakor njegova rodna Hrvatska. ..."

AUSTRALIA DAY – 26. januarja so letos povsod praznovali s posebnimi sporedi na radiu, televiziji in seveda poleg mnogih prireditev – s prostim ponedeljkom ob koncu tedna.

V Melbournu so za narodni praznik priredili slavnostno večerjo za šeststo gostov v Camberwell Civic Centru. Povabljeni so bili člani mnogih etničnih skupin. Ni bilo dovolj prostora za vse, a Slovenci so se številčno kar dobro odrezali: bilo jih je petdeset.

V prvem delu večera je bila podelitev odlikovanj za prostovoljno in zaslužno pomoč novonaseljencem, ker je letos prvič vpeljal Hon. J. G. Kennett, minister za viktorijske etnične zadeve. Povedal je, da so Avstralci narod priseljencev in je treba priznati delo onih, ki so pomagali novodošlim pri naseljevanju in jim olajšali vključevanje v družbo, k napredku in

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO

po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane ...

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

miru. Medalje z diplomo je podeljeval podpredsednik viktorijske vlade Hon. W. A. Borthwick. Letošnji odlikovanci so: Mr. W. Crofts, Ms. M. Devez, Mr. J. Pavlović (Hrvat), Mr. B. Petrović (Srb), Mrs. E. Sher in Ms. E. Wilson.

Gospod Borthwick je govoril o priznanja vrednem delu etničnih skupin, velikih in malih. Pohvalno je omenil tudi Slovence v Avstraliji. Med vojno je bil letalec in je bombardiral okupatorske prometne vozle po Jugoslaviji, za kar je dobil celo odlikovanje. Sedaj pa rad potuje po lepih slovenskih krajih.

Po formalnostih je večer potekel ob plesu in veseljem razpoloženju.

O POLJSKI je papež spregovoril pri opoldanskem nagovoru z okna komaj nekaj ur po oklicu vojnega stanja v njegovi domovini. S temi besedami se je obrnil k Poljakom, ki so bili med množico na trgu sv. Petra: "S Poljaki, ki so na trgu, bi rad govoril o dogodkih preteklih ur. Le-ti me silijo, da se ponovno obračam na vse: prosim, da bi molili za našo skupno domovino. Ponavljam, kar sem rekel že septembra: Preveč poljske krvi je bilo prelite med zadnjo vojno, zato je sedaj ne smemo več prelivati. Treba je storiti vse, da bi v miru gradili prihodnost Poljske. Pred bližnjim praznovanjem 600-letnice Jasne Gore priporočam Poljsko in vse rojake Njej, ki nam je bila dana v obrambo domovine."

Kako se dogodki razvijajo na Poljskem, beremo v dnevnikih časopisih in poslušamo na radijskih in TV-novicah. Za enkrat ni nič razveseljivega in svet se samo ogorčeno sprašuje, kje so človeške pravice ...

kotiček naših mladih

TRGOVINA S SONCEM

HEJ, PRI NAS JE ZDAJ VESELO:

HIŠICO IMAMO BELO,
V HIŠICI PA TRGOVINO,
TRGOVINO Z ROBO FINO.
KAJ PRODAJAMO? IGRAČE,
ČOKOLADO, MED, KOLAČE,
ZLATE PRSTANE, UHANE?

EJ, NIHČE, NIHČE NE UGANE.
PRODAJALKA JE – POLONCA.
KUPITE SI PEHAR SONCA!
JE POCENI, KAR ZASTONJ;
KDOR GA NIMA, HITRO PONJ!
OČE, MATI, STRIC IN BOTER –
LE KAR NOTER, LE KAR NOTER!

Mirko Kunčič

Med počitniško kolonijo na Mt. Elizi so deklice tudi napisale, kako so se imele. Nekaj teh spisov so brali pri slovenski mladinski oddaji na 3EA. Za tisk pa sem izbral spis Veronike, ker ga je edina od vseh deklic napisala v slovenskem jeziku. Lepo, Veronika, da se ne bojiš pisati v slovenščini!

Dobil sem tudi Veroničino sliko, ko je tisti večer na počitnicah igrala pajaca in rad jo objavljam. Za njo na sliki je Krnelova Julie. Toda nikar ne mislite, da sta bili deklici tudi pri predstavi tako žalostnih obrazov! Samo pri fotografiranju sta se iz navade tako zresnili, kakor bi se napili kisa...

MOJE POČITNICE.

Letos sem šla prvič na morje z drugimi slovenskimi otroki. Naša kolonija je bila v Mount Elizi. Bilo nas je okoli dvajset deklic in tudi pater Bazilij.

V ponedeljek smo šli prvič v vodo in je bila zelo topla. In potem smo bile vsaki dan na morju. Bila sem vesela, ker sem srečala zelo dosti prijateljic.

Irena Birska in Ingrid Roeder sta nas zjutraj budili in nismo zaspale. Vsako jutro je potem ena punčka zvonila na veliki zvonec in smo vse zaspale tekle v cerkev k maši. Tam smo tudi pele – pesem Sveta noč po angleško, ker po slovensko nismo znale nobene pesmi.

V četrtek zvečer smo priredile koncert. Vsi so se smejali, tako je bilo smešno. Imele smo tudi modno

Dragi otroci! Hvala vsem, ki ste mi napravili veselje in mi poslali lepo poslikano risbo svetega Miklavža v decembrskem Kotičku. In vsi ste tudi vedeli, kdo je tisti škof z angelčki.

Od poslanih slik sem izbral dve. Nagrado bo dobil DAVID HVALICA, 7 let, Thornbury, Vic., in pa INGRID LIPOVŽ, 7 let, Fairfield, N.S.W. Čestitamo!

* * *

revijo. Vse je vodila Mary Raguž, ki je bila izbrana za "most popular girl", Frances Urbas pa je dobila "krono" za zmagovalko tekmovanja. Moram povedati, da sem bila s Krnelovo Julie za "clowna".

Tudi v petek zvečer smo imeli koncert. Jaz sem pela in sem bila vesela, ko so mi ploskali in me pohvalili.

Prehitro je teden minil. Ko je prišla ura, da gremo domov, smo bili vsi žalostni.

Lepo pozdravljam vse punčke iz kolonije. Pa tudi vse tete, ki so nam kuhale. In našega patra, ki je skrbel za nas.

Na svidenje drugo leto! – Veronika Smrdel, 9 let, Bulleen, Victoria.

Ojoj,
kakšna
resnost
– kljub
vlogi
pajaca...

ZAHVALA. — Naj se na tem mestu v svojem imenu in v imenu sinov iz srca zahvalim vsem, ki ste nam od smrti drage žene Anice z izrazi sožalja in vsakršno pomočjo stali ob strani v dneh preizkušnje. Nemogoče se mi je zahvaliti vsakemu posebej, saj je imen preveč in vsa mi niso niti poznana, enako tudi ne vsi naslovi. Hvaležen sem slehernemu, ki se je udeležil molitve rožnega venca, pogrebne maše in pogreba. Zahvala darovalcem cvetja in darovalcem za svete maše Anici v dušni pokoj. Posebna zahvala p. Evgenu za tolažilne obrede. — Žalujoci **Jože Kodrič s sinovoma North Altona, Vic.**

ST. ALBANS, VIC. — Teh nekaj vrstic bi rada napisala v spomin pokojnemu **Slavku Jagru**, ki smo ga pokopali 20. novembra: na keilorskem pokopališču, kjer je že toliko slovenskih rojakov, je našlo njegovo izmučeno truplo svoj zadnji dom na zemlji. V velikem številu smo ga spremili do groba, kakor smo se tudi v življenju tako radi zbirali okrog njega v veseli domači družbi. Saj je bil priljubljen zaradi svojega dobrega srca, iskrenega prijateljstva in dobre volje pomagati vsem. V času dolge bolezni pa nam je bil vsem zgled vdanosti in potrpljenja. Pri hudih bolečinah ni tožil, ampak jih je vzel iz božje roke prav tako, kakor vse dobrote, ki jih tako obilno prejemamo. Enako nam je bila prelep zgled njegova žena Amalija, ki mu je stregla noč in dan ter vzela za ženino dolžnost, kar bi morda marsikdo vzel le kot pretežko breme.

Dragi Slavko! Hvala ti za vse, kar si nam nudil v življenju in nam bo ostalo za vselej v najlepšem spominu! Zdaj zate ni več trpljenja: pri Bogu uživaš plačilo. Tam se bomo enkrat spet veselo srečali in bili skupaj za vselej! — **Olga Brodey z družino.**

IZ UREDNIŠTVA — Ta prostorček je še edini ostal — pa naj se tukaj oglašim! — Najprej bi rad omenil, da sem dobil nekaj komentarjev na pismo p. Bernardina, ki se je lani mudil v Sydneyu in ob odhodu nekaj napisal v "Rafaela". Mnenja sem, da je zadeva lokalnega

**Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

**TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757**

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

križem australske slovenije

značaja, saj bi noben komentar ne dal jasne slike tem, ki niso brali celotnega pisma. Da bi pa celo pismo objavljali še enkrat tudi v MISLIH — ne, hvala! Problemov je dovolj brez takihle pisem, ki razburkajo duhove in puste usedlino — koliko pride iz tega pozitivnega, je pa veliko vprašanje. V izseljenstvu sleherni majhen uspeh veliko pomeni in zahteva tudi veliko žrtev — težko bo to spoznal in razumel kdor koli v komaj nekaj tednih počitnic . . .

Drugo pa je: V angleškem jeziku je lani izšla knjizica **The Glimmer of Hope (Svit upanja)** v samozaložbi pisca in našega dolgoletnega naročnika **g. Jožeta Komidarja**. So preprosto pisani spomini, ki opisujejo dogodke v Loški dolini med revolucijo, segajo pa seveda tudi preko loškodolinskih meja, saj gre za mednarodni komunizem s ciljem svetovne revolucije. Moram priznati, da me gotovi izrazi motijo (sam bi pač za isto drugače napisal), tudi kako netočnost bi se dalo popraviti. Sicer pa: smo v deželi demokratične svobode in vsakdo ima pravico povedati ali napisati svoje mišljenje. G. Komidarju dajem osebno vse priznanje za njegovo pokončnost: ni se bal napisati, kar misli in to je danes junaštvo, "nekaj nezaslišanega" za marsikoga, ki se je še pred nekaj leti trkal na prsa in dokazoval, čemu je bežal od doma... Soglašam z dr. Marijanom Drevenškom, ki je v Slovenskem glasu (dec. 1981) napisal: ". . . Kar daje Komidarjevi

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijaco Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOZIČ

Mickey's Studio

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

knjižici izredno pestrost, je predvsem preprostost sloga, ki takoj pokaže, da avtor nima pisateljskih ambicij (g. Jože ima lastno mehanično delavnico, Op. ur.), pač pa je vse, kar je videl, slišal in doživel, prelil na papir... Knjižica je več kot izpoved: je spomenik padlim, katerega je avtor gradil kamenček za kamenčkom, dokler ni zadobil dokončne odlike v podobi te knjižice. Tako kot je pisana, takoj vemo, da ni povest, temveč pričevanje iz tistih strašnih dni našega naroda... — Cena knjižice je šest dolarjev brez poštne. Naroča se: J. Komidar, 16 Industrial Rd., Oak Flats, N.S.W. 2527. Tudi naša uprava rade volje posreduje nabavo. — Urednik in upravnik.

GEELONG, VIC. — Morda ne bo napak, če slovenske družine po Geelongu in okolici tudi po MISLIH zvedo, da imajo slovenski otroci tudi pri nas lepo priliko za udeležbo pri slovenskem pouku. Vsako soboto popoldne od ene do treh je v Cankarjevem domu na hribčku slovenski pouk za otroke osnovnih šol. Dopoldne ob sobotah (prične se ob devetih) pa je v North Geelongu tudi državni pouk slovenskega jezika za srednješolce. Ta je v okviru sobotnega poučevanja modernih jezikov, uči resne študente naš jezik kot po srednjih šolah razne druge moderne jezike. Pripravlja

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

jih tudi — kdor si seveda izbere slovenski jezik za maturitetni predmet — za HSC. V tem državnem razredu MORA biti gotovo število učencev, sicer šolske oblasti z razredom prenehajo.

Slišal sem, da je bil letos odziv na dan vpisovanja — porazen, preveril pa se nisem. Če je res ali ne, tukaj apeliram na geelongške rojake, naj prav tu ob slovenskem pouku, ki je najlepše priznanje našemu jeziku, pokažejo svojo narodno zavest. Samo na naši brezbriznosti bo krivda, če bo pouk slovenščine med nami zaspal. Zato izrabimo lepo priliko, ki nam jo nudijo avstralske šolske oblasti in storimo vse, da bo pri slovenskem pouku dovolj naših otrok. Vem: če bi se vpisali vsi, bi bil razred poln... .

Z iskrenimi slovenskimi pozdravi! — N. N.

KDO BI VEDEL POVEDATI...

Uredništvo je dobilo obvestilo za KONRADA ROZMANA. Imenovanega naprošamo, ako bi se javil v Canberri na telefonsko številko (062) 51 4568 zaradi važne zadeve. Obenem prosimo tudi ostale rojake, ki morda vedo, kje se Konrad nahaja, naj obveste imenovano telefonsko številko — ali pa naj naroče Konrada, naj se javi. Hvala!

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami pričujate
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevoznih pokojnih.

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOSI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Ohoje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

REŠITEV DECEMBRSKE "DOPOLNJEVANKE":

Besede pomenijo: 1. izvirek; 2. plesen; 3. lisičiti;
4. bremena; 5. goldinar; 6. kresnica; 7. Tobruk;
8. slovstvo; 9. kašipot; 10. kričeče; 11. mačeha;
12. Benjamin; 13. predpasnik; 14. soproga; 15. dari-
lo; 16. travnik; 17. gozdovni (op.: moralo bi biti si-
cer "gozdovit", pa je po pomoti bila tu natisnjena
zadnja črka I namesto T); 18. banana; 19. trilogija;
20. mikavnost; 21. Gregor; 22. letalo; 23. greben;
24. Doroteja; 25. zastor.

Tretja in peta vrsta črk od zgoraj navzdol je voščilo, ki se glasi: VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER SREČE IN USPEHA POLNO NOVO LETO!

Rešitev so poslali: Francka Anžin in Marija Špilar, Frančiška Klun, Ivanka Kropich, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Vinko Jager, Jožica Jurin, Lidija

Čušin, Jože Grilj. Žreb je določil nagrado – FRANČIŠKI KLUN.

Naj bo tu omenjeno, da smo med reševalci novembrskega "Nagrobnika" pozabili imenovati tudi Jožico Jurin. Prosim oprostjenja!

DOVTIPNE OD DOMA

– RESNICI V BRK ...

+ Dosegli smo načrt izgub za leto. Od danes naprej proizvajamo izgube že za naslednje leto.

+ Udarci po praznem žepu najbolj bolijo.

+ Račune pišemo avtomatsko: redno se zmotimo v vašo škodo.

+ Ljudstvo ve, kje je cilj. Vse pogostejše pa ne ve, kje so sredstva.

+ Grenka uganka zadnjih tednov: "Kakšna je razlika med Poljsko in Jugoslavijo?" Odgovor: "Eno leto."

+ Nihče ne piše tako slabo kot zagovorniki preživetih ideologij.

+ Kolikor bolj se na sestankih melje na drobno, toliko več imajo prisotni peska v očeh.

+ Pri nas ima kupec vedno prav. Seveda mora biti telesno močnejši.

+ Smo zelo vljudni: ko stranko naženemo, ji odpremo vrata.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

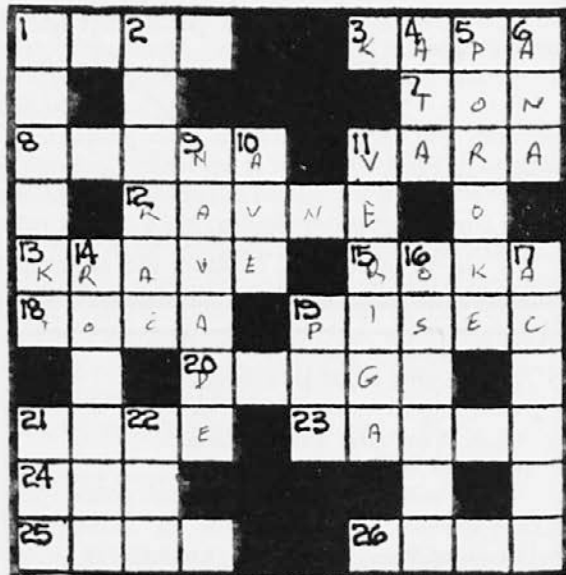
Vodoravno: 1. celo posebna burja se po njem imenuje; 2. pokrivalo; 7. glas; 8. tako kličeš deželo, kjer si bil rojen; 11. goljufa; 12. kraj na Koroškem; 13. ni kmetije brez njih; 15. del telesa; 18. padavina; 19. med umetnike spada; 20. manj uporabljan izraz za strugo, jarek, kotanjo; 21. začimba; 23. pomanjševalnica za ime Janez; 24. točilnica; 25. poteza; 26. imetje, posest.

Navpično: 1. ime za posebno pustno šemo; 2. priimek hrvaškega pisatelja, Nobelovega nagrajenca; 4. oče; 5. eden zakramentov; 6. žensko ime; 9. običaji, šege; 10. rimski pozdrav; 11. iz sklepov sestavljena priprava za povezavo; 14. posebne vrste planinski pevec; 16. preprosto obuvalo; 17. tujka za umetnika; 19. vprašalni zaimek; 21. kratica za občino; 22. kratica za Jugoslovansko radio-televizijo.

Rešitev pošljite na uredništvo do 3. marca!

***

Brežnjeve se zjutraj odpravlja zdoma. Njegova so-proga ga zaustavi: "Leonid, kje pa imaš danes medalje?" – "Saj res," pravi on, "pozabil sem jih na pižami!"

"Kako pa je kaj z vašim stricem?"

"Slabo, zelo slabo."

"Torej morate biti pripravljeni na vse."

"Na vse pa ne: pol bodo dobili drugi sorodniki."

"Včeraj sem bila v lepem salonu."

"In nisi prišla na vrsto?"

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigiliije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti (septembra in oktobra) me nadomestuje v uradu gdčna MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko, kot če bi jaz bil tukaj. Če pridete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654-1233

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

Ste poravnali naročnino za MISLI???

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z. nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE – BEOGRAD (ali RIM) in nazaj od \$1126.– navzgor.

Pokličite nas za podrobnejše informacije,

ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!